

גליון

באור החיים

גליון תתס"ו

פרשת בשלח - תשפ"ו לפ"ק

הגליון בשבוע זו נתגרב על ידי

הרב **שלמה משה קידשנער שליט"א**

אב"ד תפלה לדוד פודהייץ

לרגל שמחת הכנסת בנו הבחור החשוב **יצחק ניי"ו** לעול התורה והמצות למזל טוב

ובזכות זה יתברך הנרבוץ החשוב בכ"י סיוני דמיט"ב, ויטלא הקבי"ה כל ששאלות לכו לטובה אמן סלה

המדור הזה נתגרב ע"י מוה"ר **יחזקאל ווייס הי"ד** (מאנטריאל)

לרגל שמחת אירוסיו בתו למזל טוב

ובזכות זה יתברכו הש"ת שיזכה לדורות רב תענית ורחמי מכל יוצ"ח לאורך ימים ושנים טובים אמן

באור פני מלך

פניני עבודת עבודה על פרשת השבוע

התבודדות, עכ"ל.

הרי לנו מדבריו

הקדושים, כי האדם צריך

להתבודד במחשבתו קודם התפלה

ולהפריש מכל עניני עולם הזה, ומתוך כך יכול

להתפלל כראוי, ליחד בעת התפלה שני השמות,

ולדבר דיבורים של אמת לפני ה' יתברך, ועל

ידי זה יש בכחו להחזיק במדת האמת גם אחר

התפלה ולהיות מקושר אל ה' כל היום.

(פתג"ק האיזני)

הנס של קריעת ים סוף הוא נצחיות לדורות

ויושע ה' ביום ההוא את ישראל מיד מצרים,

וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה'

במצרים.

כבר דקדקו המפרשים ד'ביום ההוא' הוא

מיותר, וכן קשה מה דכתיב אשר עשה ה'

במצרים, דהיה לו לכתוב אשר עשה ה' על הים, ולא אשר עשה במצרים.

ותירצו הספרים הקדושים, דביום ההוא רומז על מה שאנו אומרים בכל יום השירת הים, ואנחנו מעוררים בזה את הנס, וכשאנו אומרים שירה אז הקב"ה מסייע לכל יהודי לצאת ממצרים שלו, ומגלות שלו, לכן אומר הפסוק 'וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים', דהיינו כל יהודי במצרים שלו ובגלות שהוא נמצא, שם הקב"ה מעורר שוב הנס, לכן איתא בסידור האריז"ל דבכל יום שאומרים שירה צריך האדם לצייר כאילו עובר עכשיו את הים, כיון דבכל יום נעשה שוב הנס, הרי הוא נצחיות, 'אז ישיר', שר לא נאמה אלא ישיר, 'ויאמרו לאמר', לאמר לדורות, שהוא נצחי לכל הדורות, לנוזר ים סוף לגורים כי 'לעולם' חסדו, דהנס הוא לעולמי עד.

(שפ"ק בשלח)

צריכין להפריש מעניני עולם הזה קודם התפלה

ויסעו מסכות ויחנו באיתם בקצה המדבר.

פירוש הרבי ר' אלימלך זי"ע בספרו הק' נועם

אלימלך (ד"ה ויסעו) וזלה"ק, רמז 'סוכות' הוא יחוד

הוי"ה ואדני", סוכה בגימטריא הכי הוי, והיינו על

ידי התפלה שהוא עיקר ליחוד (השני שמות) כנ"ל,

ואחר התפלה צריך להיות 'באיתם', אותיות אמת,

שצריך להחזיק במדת אמת, 'בקצה המדבר',

דקודם התפילה צריך התבודדות, כמו שאמרו

חז"ל (ברכות ל"ב ע"ב) חסידים הראשונים היו

שוהין שעה אחת קודם התפלה ושעה אחת אחר

התפלה, ונמצא עד אחר התפלה צריך התבודדות

במחשבתו, וזה נקרא קצה המדבר, מדבר הוא

נתמך על ידי הרבני הגביר והחסיד המרום רודף צדקה וחסד בטה ומקיים עולמות של תורה וחסידות

הרה"ג רבי אלעזר ליענערמאן שליט"א אב"ד בעסערמין

ליכולי נשמה אביו

הרה"ג רבי יחיאל מיכל בן רבי **יצחק אייזיק זצ"ל ליענערמאן** אבדוקי בעסערמין יארצייט ביום כ"ז שבט ה'תשל"ט

חיה נשמתו ציורה בציור החיים אמן

פרנס פעולות האיחוד להודיע שיבתו

אשרך וטוב לך וכוונתם ארזים יעמדו לך ולכותך מה טוב חלקך וחבלך בזה ובבא בכבוד רב הנהלת איחוד תלמידי וחסידיו טאהש בשם כלל אנשי שלומינו

שבת איש

קודצע טרעפליכע טייטשן מ'ווערט
ש'ל כ"ק מוך רבינו הקדוש זיענעכ'י

אשירה לה' כי גאה גאה, ווען עס קומט צו דאווענען, דארף מען וויסן אז מען קען פועל'ן.

(מפי השמועה)

המדור הזה תגדב ע"י מו"ה אברהם אשר זעליג מאירוביץ הי"ד (לעיקוואר) לדגל שמדת הולדת בתו למזל טוב

ובזכות זה יסרכו הש"ת שיחה לירות רב תענג ונתת מכל ידב'ח לאורך ימים השנים טובים אמן

דער הייליגער רבי זאגט

ילקוט אמרים מכ"ק רביה"ק ז"ע מלוקט מספרי דבי רב - באדיש

די ביאור אין די ווערטער 'דא' ו כי ה' נתן לכם השבת

ויאמר ה' אל משה עד אנה מאתכם
לשמור מצותי ותורת, ראו כי ה' נתן לכם
השבת.

איז שוין רש"י הק' מדייק אויפ'ן לשון
ראו, זעהטס, וואס איז שייך צו זעהן דעם
שבת, עס וואלט געדארפט שטיין ה' נתן
לכם השבת, און דער מדרש זאגט אויף
דעם, מהו ראו, אמר ר' יוסי ראו מרגניתא
דיהבית לכוון.

אויך זענען די מפרשים מדייק, אויפ'ן
לשון כי ה' נתן לכם, דער אייבערשטער
אליין רעדט דאך דא צו משה, וואלט
געדארפט שטיין, כי אנכי נתן לכם את
השבת.

איז דער ענין אזוי, אז דער מענטש איז
זיך נישט מתבונן, מיינט ער אז דער שבת
איז געגעבן געווארן פאר'ן גוף, ער האט
אינזינען נאר די מנוחת הגוף, ווי מ'זעהט
וויאזוי א מגושמ'דיגער מענטש פירט זיך
אויף שבת, כאילו דער שבת איז געמאכט
זיך אויסצושלאפן, זיך צו ערהוילן, אויף
דעם דארף מען נישט קיין שבת קודש, דאס
קען מען אין א וואכעדיגע טאג אויך טון,
דער שבת איז געגעבן געווארן זיך מדבק

צו זיין אינעם אייבערשטן,
און אז דער מענטש קוקט
נישט אריין אינעם זאך,
זעהט ער נישט וואס ס'גייט פאר, ער זעהט
נישט די קדושת השבת.

דתן ואבירם האבן דאס נישט געזעהן,
זיי זענען נעבעך געווען פארגרעכט,
זיי האבן נישט געהאט קיין שייכות צו
קיין קדושת השבת, דעריבער זענען זיי
צוגעקומען צו פארשוועכן דעם שבת,
האט דער אייבערשטער געזאגט נאכדעם
פאר משה, 'ראו', זעהטס, קוקטס אריין
אין די זאך, זעהטס וואס דער שבת איז,
זייטס ענק מתבונן וואספארא מתנה דאס
איז, אלע אורות אין כוחות ליגן דאך אינעם
שבת, ראו מרגניתא דיהבית לכוון, ווי דער
מדרש זאגט, און דאס איז טייטש ראו כי
'השם' נתן לכם השבת, זעטס אז דער
שבת איז א טאג פאר'ן אייבערשטן עס
איז שבת להויה, נישט פאר'ן גוף, ווי דער
זוה"ק זאגט דאס לשון (זוהר ח"ב ר"ה ע"ב),
האי יומא יומא דנשמתין איהו ולא יומא
דגופא, מ'דארף עס וועלן זעהן.

נאך איז טייטש 'ראו כי ה' נתן לכם
השבת', קוקטס, זייט'ס ענק מתבונן, אז
דער אייבערשטער האט ענק שוין געגעבן
דעם שבת אין מרה, ס'שטייט נתן לכם א
לשון עבר, פארוואס האט מען די מצוה
געגעבן פאר מתן תורה, וויבאלד אין די
טעג ביז מתן תורה, האבן די אידן געדארפט

זיך אויסלייטערן פון טומאת מצרים, דארף
מען צו דעם האבן דעם כח פון שבת, ווייל
דער שבת איז מטהר פון אלע טומאות, פון
דעם קענט עט'ן זעהן וואס דער שבת איז,
אז דאס רייניגט דעם מענטש פון אלעם,
און ווי דער מדרש זאגט, אז כבוד שבת איז
מער ווי אלע תעניות, דאס הייסט, אזוי ווי
א תענית רייניגט דעם מענטש, ס'מאכט
אים איידל, אזוי אויך ווען א מענטש איז
מכבד דעם שבת ווי ס'דארף צו זיין, ער
גיבט אפ כבוד פאר'ן שבת, ווערט ער
דורך דעם גערייניגט פון אלע זינד, פון
אלע פסולת, אפילו עובד ע"ז כדור אנוש
מוחלין לו.

און ווי די ספרים הק' זענען מסביר, אזוי
ווי ווען א מענטש איז געווארן טמא, זאגט
די משנה (ביצה פ"ב מ"א), משיקין את המים
בכלי אבן לטהרן, אז מ'איז עס משיק צו
מי מקוה ווערט עס טהור, וויבאלד מ'איז
עס מחבר צוריק צו זיין שורש, גייען אראפ
אלע טומאות, אזוי ווערט אום שבת א
השקה אויף די גאנצע בריאה, אלע ברואים
גייען צוריק לשרשם, שבת גייען אלע
עולמות ארויף, זיי ווערן דבוק צו זייער
מקור, צום חיי החיים ב"ה, דורכדעם ווערן
זיי אלע גערייניגט, ס'ווערט אזוי ווי א נייע
בריה, אזויווי עס שטייט תשב אנוש עד
דכא, תש"ב איז אותיות שבת, שבת קערט
זיך דער מענטש צוריק צו זיין שורש, און
ער ווערט א בריה חדשה, כקטן שנולד דמי.

(עבודת עבודה שפת"ק)

תוכן הדברות קודש שישמענו מאת ב"ק מרן רבינו שליט"א בעת רעוא דרעוין שב"ק פרשת בא העני"ט – בלתי מוזגה

את עצמם בחודש ניסן.

הלא התורה היא נצח, והקריאה מעורר הזמן, ועכשיו כשקראנו פרשה זו בהתורה, אף על פי שאינו חודש ניסן עדיין, עם כל זה מעורר התורה אותנו בדבר זה, ומוטל עלינו להתחדש עצמינו בדברים אלו, היינו בהאמונה בהש"ת, ולשמור את עצמינו בקדושה ובטהרה, אע"פ שעוברין עלינו נסיונות קשים, יש לנו חיזוק גדול ממצות החודש הזה לכם, שהתחדשות מוטל בידנו, ואנו יכולים להתחדש בכל הענינים ובפרט בעניני אמונה וקדושה, זה נתעורר בשבוע זו.

כעת כבר עשינו ההתחדשות של חודש שבט, ופרשו הצדיקים על הפסוק 'ואין בשבטיו כושל', שבחודש 'שבט' מסוגל שלא ימצא שום 'מכשול' בעבודת הש"ת, אם עושין התחדשות העבודה בתורה ובתפילה בחודש שבט, יכולים להתחזק שלא להיכשל.

וכן התורה נמשל לעץ, כדכתיב עץ חיים הוא למחזיקים בה, משל למה הדבר דומה, לאדם שנפל לנהר גדול ומימיו שוטפים הרבה, והמים באין להשטיפו, ומוצא שם עץ אחד שצף על פני המים, והאדם אחז ידיו בהעץ, ובזה הוא מתחזק ואינו נשטף, ובאם יעזוב העץ ישטף תיכף ומיד. כן הוא גם בהתורה הק', האדם נמצא בארץ שמלא במים רבים, הם הנסיונות הקשים שבאין ורוצין לשטף כל איש מישראל, אבל יש לנו הרבה עצים היינו התורה הק', שאם מתחזקין בו אין המים יכולין להשטיפו, כמו שאמר הש"ת בראתי יצר הרע ובראתי תורה תבלין נגדו, אם מחזיקין בהתורה הק' יכולין להינצל מן המים השוטפים וזורמים בעולם, ואם אינם מחזיקין בו יכולין המים להשטיפו האדם ח"ו.

לכן צריכין להתחדש ולעשות את עצמו כברייה חדשה ע"י התורה הק', ורק אז יכולים להינצל מהמים רבים אדירים שנמצאין היום בעולם.

ובפרט בחודש זה, שהמזל של חודש

החודש הזה לכם וכו'. בתחילת פר' בראשית הביא רש"י שבאמת התורה היתה צריכה להתחיל החודש הזה לכם, שהוא היה המצוה הראשונה.

ונבאר מהו גדולתו של מצוה זו להיות

המצוה שכל התורה הוצרך להתחיל בזו. שמצוה זו נתן הש"ת להתחוננים שהם יהיו הקובעים חדשי השנה, ועל פיהם יהיו הולכין כל המועדים, ואיתא בגמ' אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם, אל תקרא 'אותם' אלא 'אתם', אפי' שוגגין, אפי' מזידין, אפי' מוטעין, לא נקבע אלא על ידיכם. ואיתא במדרש שלפני ראש השנה אומר הש"ת לפמליא דליה, 'אני ואתם' בואו ונראה אם הבית דין של מטה כבר קדשו חודש תשרי, כדי שנדע אם הוא כבר ראש השנה, כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב, שחק החודש תלוי בבני ישראל.

לכן הצריכה התורה להתחיל במצוה של החודש הזה לכם, שכשקבלו ישראל התורה לא רק שקבלו ללמוד וללמד לשמור ולעשות, רק כשקבלו בני ישראל התורה נעשו כל ישראל ברואים חדשים, ז"י זענען געווארן א שטיק תורה, וזה הוא עיקר התורה, לעזוב כל חטא ועון ולהתחדש את עצמו להיות כברייה חדשה.

לכן מצוה זו הוא מצוה הראשונה, לפי שבזה המצוה מורה הש"ת לנו שהתחדשות מוטל בידנו בכל זמן ועידן, ואנו יכולים להחליט כשרוצין, לעשות התחדשות במעשינו ולשוב אליו לעשות רצונו ית', ולכן היה צריך להתחיל התורה במצוה זו, שזהו יסוד גדול לבני ישראל, שהבחירה להתחדש מן הרע למוטב ניתן בידיהם.

ובחודש ניסן היה ההתחדשות עוד יותר גדול, שבו ניתנו לישראל שתי מצוות להתחדש בזה נפשם להבורא ב"ה, היינו שחיטת השה לקרבן פסח, השהה היה אלהותם של המצריים, והם ביקשו להרוג מי שנוטל עבודה זרה שלהם לשחיטה, ועם כל זה היו בני ישראל קוננין ושוחטין עבודה זרה שלהם, ועי"ז שחטו היצרא דעבודה זרה, והתחזקו אמונתם בה', שכל אלהי העמים אלילים, וה' הוא האלקים, וגם בניסן נמולו כל ישראל, ועי"ז הרגו יצרא דעריות, ועי"ז שתי מצוות הללו התחדשו בני ישראל

שבט הוא 'דלי', שמורה על כלי קיבל, והוא אותיות 'ילד', ומרמז לנו שבאם עושין התחדשת נעשים כלים הראויים לקבל ברכה, כדכתיב אני היום 'ילדתיך', ואז כשעושין התחדשות כזו 'שאל

ממנו ואתנה', אז יכולים לשאול מהש"ת כל מה דבעי, עכשיו במזל 'דלי' הזמן גרמא שיכולים להתחדש להיעשות כברייה חדשה שנוולד היום.

בפעם הראשונה שהיה הרה"ק ר' משה לייב מ'סאסוב זי"ע אצל הרה"ק הרבי ר' אלימלך מ'ליזענסק זי"ע כיבדו הרבי ר' אלימלך לומר תורה, ור' משה לייב אמר פירוש הפסוק של ופסח על בתי בני ישראל, שכשהלך הש"ת להכות בכורי מצרים ראה הרבה בתים של המצריים שמלאים ערוה וזימה ועבודה זרה, והיה מאוס בעיניו, עד שבא וראה בית ישראל בין בתי המצריים, וראה ששם מלא הבית בקדושה וטהרה ואמונה בה', על אף שדרו במקום ערות הארץ בין המצריים הטמאים, וכשהש"ת ראה זאת שמח שמחה גדולה ומתוך שמחתו ריקד על בתי ישראל על היותם זך ונקי מכל שמץ ופסול בין המצריים הטמאים, ור' משה לייב התלהב מאד בדברים אלו, ומתוך דבקו עמד ועלה על שלחנו של הרבי ר' אלימלך ורקד שם בהתלהבות גדול, ואמר 'דא וואוינט א איד'.

וכוננת דבריו היה, שאפילו כשנמצאין בגלות ודרין בין האומות שהם מלאין טומאה וזוהמה, עם כל זה בכוחו של צדיק, ובכוחו של התורה הק', יכולים להישאר נשמר בקדושה ובטהרה, ולא להיות נשפע מטומאת האומות.

על כן עם ה' חזקו ונתחזקה, אע"פ שעוברין עלינו נסיונות קשים, אבל בכוחו של התורה הק' יכולים להתחזק, כדכתיב כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, והקשה בזה"ק מהו הלשון 'כימי', לשון רבים, ותירץ שבכל יום ויום יכול האדם לצאת ממצרים שלו, וכמו שגלות מצרים היה קשה מאד, כן הוא גם מצרים הפרטי של כל איש ואיש, ואם כל זה יכולים לצאת משם בכל יום ע"י כח התורה הק'.

והש"ת יעזור שבאתערותא דידן יתער לעילא, עד שנזכה לביאת גואל צדק בב"א.

אתורה און די פרשה

ויהי בשלח פרעה את העם.

דער מדרש זאגט 'ויהי בשלח' אז פרעה האט געשריגן 'ווי!'.
קען מען דאס מסביר זיין לויט די

פריערדיגע פרשה וואס ענדיגט זיך מיט די פרשה פון תפילין 'והיה לאות על ידכה', אז די גמרא זאגט אין גיטין (לה). אז אן עבד וואס איז אנטלאפן פון זיין הער, אויב זיין הער האט זיך מייאש געווען פון אים, איז ער מחויב צו לייגן תפילין.

לויט דעם קען מען שוין פארשטיין די סמיכות פון די פרשיות. והיה לאות על ידכה, איי וועסטו פרעגן זיי זענען דאך געווען קנעכט פון פרעה און אן עבד איז דאך פטור פון תפילין, דעריבער זאגט דער פסוק, 'ויהי בשלח פרעה', פרעה האט געשריגן ווי, אזוי ווי מען באוויינט א זאך וואס איז פארלוירן געווארן, ווייל ער האט זיך מייאש געווען פון זיי, און דעריבער זענען זיי מחויב געווארן בתפילין.

(מדרש יהונתן)

נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר.

עס קען זיין דא א רמז, אויב 'נבוכים הם בארץ', א מענטש איז געבעך פארזונקען אין ארציות ותאוות עולם הזה, איז 'סגר עליהם המדבר', א רמז אויפ'ן כח הדיבור, וועלכע ווערט פארשפארט און דער מענטש קען נישט ארויסזאגן א ריכטיגע דיבור פאר'ן אויבערשטען, בדחילו ורחימו, און מיט די פאסיגע כוונה.

(תפארת שלמה)

ויאמינו בה' ובמשה עבדו.

לכאורה איז זייער שווער, חז"ל זאגן דאך אז 'ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי' דאס הייסט אז זיי זענען אנגעקומען צו אזא גרויסע מדרגה אין נבואה, גרעסער פון די גרעסטע נביאים, לויט דעם, איז אינגאנצן נישט שייך דא אמונה, ווייל אמונה איז בלויז ביי א זאך וואס מען קען נישט זעהן, ואמונתך בלילות, אבער דא האבן זיי דאך אלעס געזעהן בחוש.

דעריבער זאגן טאקע חז"ל, 'אז ישיר מכאן לתחתית המתים מן התורה', אז דאס האבן די אידן געגלייבט שוין ביי קריעת ים סוף, און כאטש זיי האבן נאכנישט געזען קיין תחתית המתים, דאך האבן זיי געגלייבט אז זיי וועלן זאגן שירה ביי תחתית המתים לעתיד לבא, דא האט זיך ארויסגעוויזן זייער שטארקע אמונה.

(הרה"ק רבי יחזקאל מקאמיר ז"ע)

קח צנצנת אחת וגו' והנה אותו לפני

א זוארט צום שבת טיש

געקליבענע תורות און מעשיות נאכצאהאן ביים שבת טיש

ה' למשמרת לדורותיכם וגו' ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת.

עס איז באקאנט אז מן איז געווען דער שורש פון די פרנסה פאר אידישע קינדער פאר אלע שפעטערדיגע דורות, און דער ציווי עס אוועקצולייגן פאר די לוחות העדות נעבן די תורה איז געווען, צו ווייזן אז די עיקר פרנסה שטאמט פון די כח התורה, און ווער עס איז מער דבוק אינגעם תורה הקדושה, איז ענטפער צום שורש הפרנסה.

אזוי אויך ווערט געברענגט פונעם הייליגן יחזקאל מ'קזמיר ז"ע, אז ווער עס איז אים געקומען בעטן א ברכה פאר פרנסה, פלעגט ער אנוויינטשן, 'זיי זיך מדבק אין די תורה, וועלן אלע אידן מתפלל זיין פאר דיר', אזוי ווי מען זאגט ביי קדיש דרבנן, על ישראל ועל רבנן וכו' ועל כל מאן דעסקין באורייתא וכו' יהא לנא להון ולבון וכו' ומזוני רויחי וכו'.

(דברי ישראל)

ויבקעו המים.

עס ווערט געברענגט אין מדרש, הים ראה וינס מה ראה, ברייתא דר' ישמעאל ראה, לכאורה איז זייער שווער די שייכות.

מ'קען עס מסביר זיין, עס שטייט ביים מראה הסנה 'בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על החר הזה, רש"י זאגט דארט, 'וששאלת מה זכות יש לישראל שיצאו ממצרים וכו' הרי עתידים לקבל התורה על החר הזה, קומט אויס אז יציאת מצרים איז געווען אויף דעם חשבון אז די אידן וועלן מקבל זיין די תורה.

דער צוועלפטער מידה פון די "ג מידות אין די ברייתא דר' ישמעאל איז, 'דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו', און עס איז באקאנט אז די שר פון ים האט גע'טענה'ט, הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, און די ים האט זיך נישט געוואלט שפאלטן, אבער נאכדעם וואס די ים האט געזען די ברייתא דר' ישמעאל אז 'דבר הלמד מסופו', אז צוליב די מדה זענען די אידן ארויס פון מצרים, איז פלוצלונג 'וינס', דער ים איז אנטלאפן זעענדיג אז די אידן זענען נידונים על שם סופם אז זיי וועלן מקבל זיין די תורה.

דעריבער האט די ים זיך געשפאלטן אויף צוועלף חלקים, מרמז צו זיין אז צוליב די צוועלפטע מידה האט ער זיך געשפאלטן.

(אמרי יהודה)

אז ישיר משה.

די גמרא זאגט אין מסכת מגילה (:) 'בקשו מלאכי השרת לומר שירה, אמר הקב"ה מעשי ידי טובעין ביים ואתם אומרים שירה'.

לכאורה איז שווער די באקאנטע קשיא, מיר ווייסן דאך אז באבוד רשעים רנה, ווען רשעים שטארבן איז א טובה פאר די אידן, אויב אזוי דארף דאך זיין שמחה, און פארוואס זאלן די מלאכים נישט זינגען, נאך מער איז שווער, אז מיר געפינען אויך אז די אידן זענען יא אויסגעלויבט געווארן פאר'ן זינגען שירה ביים ים.

נאר מען קען ענטפערן, אז מיר טרעפן ביי סנחריב, אז זיין מיליטער איז געשטארבן דורך דעם וואס דער אייבישטער האט אויפגעמאכט זייערע אויערן און זיי האבן געהערט די מלאכים'ס געזאנגען, און פון גרויס מתיקות זענען זיי אויסגעגאנגען, אזוי אויך דא אין מצרים, האבן די מלאכים געוואלט אומגעברענגט די מצריים דורכ'ן זינגען שירה, אבער דער אייבישטער האט אנדערש געוואלט, ווייל דער אויבערשטער באשראפט מידה כנגד מידה, און די מצריים האבן דאך אריינגעווארפן אידישע קינדערלעך אין טייך נילוס.

דאס קען זיין פשט אין די גמרא, 'בקשו מלאכי השרת לומר שירה', האט זיי הקב"ה געזאגט, 'מעשי ידי טובעין ביים' די מצריים האבן דערטראנקען מייען קינדערלעך אינעם ים, ווייל אויך זיי באצאלן מידה כנגד מידה און זיי אויך דערטרענקען, 'אתם אומרים שירה', דאס וועט נישט זיין מידה כנגד מידה. (הרה"ק רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג ז"ע)

א מעשה און די פרשה

חמשה עשר בשבט - אלו

דברים שאוכל פירותיהם,

וחקרן קיימת לעולם הבא

ביים הייליגן רבי אייזיק'ל פון זידיטשוב ז"ע, איז איין יאר געקומען צו פארן א גרויסע עולם חסידים ביים טיש חמשה עשר בשבט, און עס איז נישט געווען גענוג פירות פאר אלע משתתפים, כאטש וואס מען האט ארויפגעשטעלט א גרויסע קוואנטום פירות אויפ'ן טיש.

דער הייליגער רבי אייזיק'ל האט זיך דאן אנגערופן, 'איך דארפט פירות? הערט אויס! איך וועל אייך זאגן וואו עס איז דא פירות, די משנה זאגט, אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה, פון די פירות איז דא איבער גענוג, זייט מקיים כיבוד אב ואם און גמילות חסדים וכו' וועט איר האבן בריווח פירות, חוץ פונעם קרן וואס בלייבט איבער לעולם הבא'.

ביאור הלכה

הלכות וביאורים מתוך ספרי בית נאמן בישראל
אשר עדיין לא ראו אור הדפוס
מאת הגאון הגדול דומ"ץ קריתינו הק' שליט"א

חמשה עשר בשבט

גודל קדושת היום

ראש השנה פאר יעדן איד

שטייט אין די גמרא, אז חמשה עשר בשבט איז ראש השנה לאילן מיט א לשון יחיד, שרייבן די הייליגע ספרים אז דאס ווארט "אילן" גייט ארויף אויף יעדן איינציגסטן איד, וואס איז געגליכן צו א בוים וואס גיט ארויס פירות, און דאס זאגט די גמרא: אז חמשה עשר בשבט איז ראש השנה פאר יעדן איד באזונדער, און עס איז א פאסיגע צייט מתפלל צו זיין צו השי"ת אז עס זאל באנייט ווערן אויף אונז א גוט געבענטשט יאר (טור ברקת, תלמיד הרח"ו סימן תקע"ב אות ג').

מלך השנה

דער מהרי"ל שרייבט, אז חמשה עשר בשבט ווערט גערעכנט פאר די קעניג פונעם יאר, און דאס האט א שטארקע השפעה אין די עולמות העליונים.

קודש לה'

אויך שטייט אז חמשה עשר בשבט האט א באזונדערע קדושה, און דאס איז מרומז אין פסוק (ויקרא כז לב) כל אשר יעבור תחת השבט, העשירי יהיה קודש, דאס מיינט אז יעדער וואס גייט דורך דעם חודש "שבט", דארף צו וויסן אז ה' עשירי דער פופצינטע טאג, איז קודש לה'.

ראש השנה פאר חידושי תורה

דער חידושי הרי"ם האט געזאגט: אז חמשה עשר בשבט איז ראש השנה פאר די פירות פון די הייליגע תורה, און מען איז דן אין דעם טאג וואס פאר א

חידושי תורה דער מענטש זאל מחדש זיין במשך די יאר, דעריבער איז די צייט מסוגל אויס צו בעטן מען זאל זוכה זיין, צו זיסע און שיינע חידושי תורה, וואס עס זאל זיין אויסגעהאלטן לאמתו של תורה, און עס זאל זיין מתוקים כדבש ונופת צופים.

דער חידושי הרי"ם פלעגט זאגן: אז ער דערקענט אויף די חידושי תורה, וועלכע מען האט מחדש געווען פאר חמשה עשר בשבט, און וועלכע נאכדעם, און ער זעט אז עס איז דא א גרויסע חילוק (ספר רמתיים צופים).

דער אבני נזר זצ"ל האט געזאגט, אז יעדעס יאר נאך חמשה עשר בשבט, שפירט ער א שינוי אין זיין חידושים.

ענין אכילת הפירות

דער מקור צו עסן פירות

עס איז א אנגענומענע מנהג ישראל אז מען פארמערט צו עסן חמשה עשר בשבט, פארשידענע ערליי פירות, און דאס איז א אלטער מנהג, און דאס איז געווען טייער אין באליבט ביי די צדיקים. דער הייליגער תנא רבי אליעזר הגדול שרייבט אין זיי צוואה: קינדער, איר זאלט זיין געווארנט צו פארמערן צו מאכן ברכות אויף פירות חמשה בשבט, ווייל דאס איז א מנהג ותיקין.

מאכן א סעודה

כאטש וואס חמשה עשר בשבט האט נישט א דין פון א יום טוב, און עס איז נישטא קיין חיוב צו מאכן א סעודה, פונדעסטוועגן ווערט געברענגט אז עס איז א ענין צו מאכן א סעודה, און אזוי האבן זיך געפירט צדיקים אז זיי האבן געפירט טיש לכבודו של יום.

דער הייליגער דברי חיים זי"ע, פלעגט מאכן א גרויסע סעודה חמשה עשר בשבט, און ער האט געזאגט: אז פון חמשה עשר בשבט ביז שבועות זמן

קבלת התורה, איז דא א יום טוב יעדע פופצן טעג, ט"ו בשבט, ר"ח אדר, פורים, ר"ח ניסן, פסח, ר"ח אייר, פסח שני, ר"ח סיון, שבועות.

הרה"ק מרוזין זי"ע האט געפרעגט: פארוואס ט"ו בשבט מאכט מען א סעודה, און ט"ו באב מאכט מען נישט א סעודה, כאטש די גמרא זאגט, אז עס איז נישט געווען אזא גרויסע יום טוב ווי ט"ו באב, האט געענטפערט דערויף זיין זוהן הרה"ק מסאדיגורא זצ"ל, וויבאלד ט"ו באב איז א הכנה צו די ימים נוראים, איבער דעם ניצט מען אויס דעם יו"ט מוסיף צו זיין מיטן לערנען, כדי זוכה זיין ביום הדין, אבער ט"ו שבט וואס דאס איז א הכנה צו פורים און פסח וואס זענען ימי שמחה, דעריבער פירט מען זיך צו מאכן די הכנה מיט א סעודה, און זיך גרייטן מיט שמחה.

בגדי שבת

הרה"ק מרוזין זי"ע האט געזאגט, אז טייל צדיקים זענען געגאנגען ט"ו שבט מיט בגדי שבת (ספר צמח צדיק, ט"ו בשבט ד"ה ואמר).

הרה"ק מסאדיגורא זצ"ל האט געזאגט: אז עס זענען געווען צדיקים וואס האבן זיך געפירט צו גיין מיט א ווייסן קיטל, אזוי ווי מען גייט אין ראש השנה, און ער האט אויסגעפירט, יעדער דארף זיך פירן לפי מנהגו, און דער אייבערשטער זאל העלפן, אז שוין פון היינט זאלן חל זיין אויף אונז א שנה טובה (ספר אמת ליעקב, ט"ו בשבט תרכ"ז).

טעמים פארוואס מען עסט פירות

סימנא מילתא

אזוי ווי מען פירט זיך צו עסן ראש השנה ביינאכט פארשידענע פרוכט, ווי עפל אין האניג, מילגרוים א.ד.ג. אלץ גוטע סימן, אזוי פירט מען זיך צו מאכן א גוטע סימן אין חמשה עשר בשבט אין מען עסט פארשידענע פרוכט. טייל צדיקים האבן זיך געפירט צו

וואונטשן בשעת'ן עסן די פירות, תחל שנה וברכותיה, אזוי ווי מען וואונטשט אום ראש השנה.

און אזוי שרייבט דער מהר"ם חאגיז, אז מיין גרויסער רבי מהר"ם גאלאנטי זצ"ל, האט זיך געפירט חמשה בשבט צו עסן אסאך פרוכט, און מתפלל זיין "שתחדש עלינו ועליהם [על הפירות] שנה טובה".

מתפלל זיין פאר גוטע פרוכט

נאך א טעם ווערט געברענגט, אז דורכן פארמערן צו עסן פארשידענע ערליי פירות, וועט מען זיך דערמאנען אז היינט איז ראש השנה פאר די ביימער, און מען וועט געדענקען מתפלל צו זיין אז די פירות זאלן ווערן געבענטשט.

דאנקען השי"ת

דער ערוך השלחן שרייבט: אז דער טעם איז פשוט, כדי מיר זאלן געבן השי"ת די ריכטיגע דאנק וואס ער באנייט יעדעס יאר פרישע פירות (ערוה"ש סימן רכ"ה ס"ה).

עס שטייט אין ירושלמי אז יעדער מענטש וועט דארפן אפגעבן דין וחשבון אויף יענער וועלט, אויף דעם וואס ער האט געהאט די מעגליכקייט צו עסן פרוכט, און ער האט קיינמאל נישט פארזוכט פון זיי, דעריבער איז גלייך אז יעדער זאל הנאה פון אלע ערליי פרוכט כאטש איינמאל א יאר, און די פאסיגסטע צייט דערויף איז חמשה עשר בשבט וואס איז ראש השנה פאר די ביימער.

מתקן אלע ערליי אכילות

הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין שרייבט: אז דורכן עסן די פרוכט אין חמשה עשר בשבט, איז מען מתקן אלע אכילות וואס מען האט געגעסן במשך די יאר (פרי צדיק, ט"ו בשבט אות ג').

די סגולות פון עסן פירות

עס ווערט געברענגט אין די ספרים הקדושים, אז דאס עסן פירות חמשה עשר בשבט, פארמאגט אין זיך אסאך טייערע סגולות, עס איז מסוגל צו המתקת הדינים, און צו תיקוני הנפש, און צו נאך אסאך ענינים, ווי פאלגענד:

בני

עס איז מקובל פון צדיקים, אז חמשה עשר בשבט איז מסוגל ממשיך צו זיין קינדער, דורכדעם וואס מען מאכט א ברכה אויף די פירות (ספר שער יששכר מאמרי שבט), און עס איז עקסטער מסוגל פאר עקרות זיי זאלן געהאלפן ווערן מיט קינדער (אהבת ישראל, לט"ו בשבט ש"ט).

חיי

אויך ווערט געברענגט אין די הייליגע ספרים, אז חמשה עשר בשבט איז מסוגל צו חיי אריכי, א געזונט לעבן און א רפואה שלימה פאר אלע חולי ישראל, און דאס איז מרומז און דעם ווארט "שבט" וואס דאס באטרעפט "רפאל" (זרע קודש לט"ז בשבט שחל בשבת).

און אויך באטרעפן די ווערטער "חמשה עשר שבט" "שלח רפואה שלימה לחולי עמך" (עם התיבות) (ספר שפתי מהר"ש פרשת וישלח ד"ה וירא ישראל).

ומזוני

עס ווערט געברענגט אין די ספרים הקדושים, אז דורכן עסן פירות אין חמשה עשר בשבט, קומט די השפעה פון פרנסה (עטרת ישועה לשובבי"ם צ"ו), און דאס איז מרומז אין די ווערטער "פריו יתן בעתו", וואס דאס באטרעפט "חמשה עשר בשבט", מרמז צו זיין אז דורכן עסן פרוכט אין חמשה עשרה בשבט, וועט דאס ברענגען די ריכטיגע פרנסה (חמרא טבא להרה"ק רבי אברהם שמחה מבארנוב זצ"ל).

שמחה

אויך האט דער טאג "חמשה עשר" בשבט, א ספעציעלע סגולה פאר שמחה, ווייל דאס איז דער שער צו שמחה, אזוי ווי די אותיות "חמשה עשר" זענען פונקט ווי די אותיות "שער שמחה", מרמז צו זיין אז חמשה עשר בשבט, איז אפען די "שער שמחה" (ספר ארון עדות).

די צאל פון די פירות

איבער די צאל וויפיל ערליי פירות מען זאל עסן חמשה עשר בשבט, טרעפן מיר פארשידענע ערליי מנהגים, ווי פאלגענד:

פון אלע סארטן פירות

עס זענען דא וואס פירן זיך צו עסן פון אלע סארטן פירות וואס געפונט זיך אין די צייט, און אין די פלאץ (מקור חיים, להחיות יאיר קיצור הלכות סימן תרפ"ד).

דרייסיג מיני פירות

אויך איז דא א מנהג צו עסן דרייסיג ערליי פירות, אזוי פיל וויפיל די צאל תקיעות וואס מען איז מחויב צו בלאזן ראש השנה.

רבי חיים וויטאל זלה"ה איז מסביר דעם טעם, ווייל עס זענען דא דרייסיג ערליי פירות, וואס זענען איינגעטיילט אין דריי מדריגות, צען ערליי פירות זענען פון עולם הבריאה, און זיי זענען ווייט פון די טומאה, זיי האבן נישט קיין שאלאכטץ, און מען קען עסן די קערליך, ווי טרויבן, פינג, עפל, בארן, אתרוגים וכו', צען פון זיי זענען פון עולם היצירה, וואס זיי האבן נישט קיין שאלאכטץ, אבער זיי האבן קערליך וואס זענען נישט ראוי צום עסן, ווי זיתים, טייטלען, קארשן וכו', און דערנאך זענען דא צען ערליי פירות וואס זענען פון עולם העשיה, וואס מען קען נישט עסן זייער שאלאכטץ, אבער זיי האבן נישט קיין קערליך, ווי מילגרום, ניס, מאנדלען, קעסטן וכו', איבער דעם איז א ענין צו עסן די אלע ערליי פירות, און ער פירט אויס כל המרבה הרי זה משובח.

זעכצן מיני פירות

עס ווערט געברענגט פונעם הייליגן אר"י זי"ע, אז מען זאל עסן זעכצן ערליי פירות (ספר עטרת ישועה לט"ו בשבט).

פופצן מיני פירות

עס זענען דא וואס פירן זיך צו עסן פופצן ערליי פירות, קעגן חמשה עשר בשבט (מהר"ם חאגיז זצ"ל בשם רבותיו חכמי צפת ת"ו).

דרייצן מיני פירות

טייל פירן זיך צו עסן דרייצן ערליי פירות, אזוי ווי עס באטרעפט די ווארט אח"ד, און אזוי האט זיך געפירט דער הייליגער ישמח משה זי"ע (ספר אלף כתב

הויעך שמונה עשרה, וואס מ'איז מחוייב דאס צו טון ווי ס'שטייט אין שו"ע 'וגוערין בו'.

פירט אויס דער דרך משה פארדעם טאקע איז עס אזוי הארב ווייל די אלע קינדער וואס שטארבן פון פאקן און מאזלען [טשיקן פאקס און מיזלס וואס קינדער פלעגן ל"ע שטארבן פון דעם בימים ההם] וואס איז א דבר, דאס קומט פון דיבור אין בית הכנסת, קומט אויס אז איינער וואס רעדט ביי הויעך שמונה עשרה וכדו' איז א רוצח וואס דורך אים ווערן גע'הרג'ט אסאך קינדער רח"ל, איז אוודאי דארף מען שרייען אז איינער קומט אין ביהמ"ד הרגנען מענטשן דארף מען מאכן אויף אים קולי קולות.

דאס איז פשט אין פסוק ה' ילחם לכם, דער אייבערשטער וועט מלחמה האלטן פאר אייך קעגן די שטן, אבער נאר אויב ואתם תחרישון, איר וועט שווייגן און נישט רעדן אין בית הכנסת.

(ספר קדוש היכלך)

באור התפילה

נכתב ע"י ועד מורא מקדש דקדוה אור החיים דטאהש

נישט קיין תירוץ, ווייל די גוים להבדיל אין זייערע תיפלות שטייען באימה וביראה פאר זייער נארישע קלאץ, און ווען די שטן קומט מיט אזא קטרוג גיבטט די אייבערשטער רשות פאר'ן משחית צו שעדיגן ח"ו, און דאס איז א דבר [א מארד עפידעמיע], ווייל פונעם דיבור ווערט דבר, פון די ווערטער וואס מ'רעדט אין בית הכנסת ווערט באשאפן מלאכים משחיתים וואס הרגנ'ן ווען ס'דא א מגיפה רח"ל.

זאגט דער דרך משה יעדער זאל זען צו תשובה טון, אפילו אויב ביז היינט האט ער גערעדט קען ער עס פאררעכטן אויב פון היינט און ווייטער וועט ער אנשרייען זיין חבר אויב ער רעדט ביי

רעדן ביי הויכע שמונה עשרה וכדו' איז ממש רציחה

דער הייליגער רב ייבי זצוק"ל וואס האט כל ימיו זיך מצער געווען אויפן ענין פון זהירות און מורא מקדש שרייבט אין זיין קונטרס מורא מקדש ווי פאלגענד: (אריינגעדרוקט אנהייב פונעם ספר רב ייבי).

אויף דעם פסוק פונעם וואכעדיגע סדרה ה' ילחם לכם ואתם תחרישון ברענגט ער, אז אין ספר דרך משה שטייט אז ביי יעדן קטרוג וואס די שטן איז מקטרג אויף כלל ישראל מאכט אים דער אייבערשטער שטיל, למשל ווען ער זאגט אז די אידן זענען גנבים אדער גזלנים זאגט אים דער אייבערשטער אז ווער זאגט ווען די גוים וואלטן מקבל געווען די תורה וואלטן זיי נישט געווען קיין גרעסערע גנבים ווי די אידן, אבער ווען דער שטן זאגט אז אידן פירן זיך נישט מיט מורא זיי רעדן אין בית הכנסת, אויף דעם האט דער אייבערשטער כביכול

אות פ"ט).

י"ב מיני פירות

עס זענען געווען וואס האבן זיך געפירט צו עסן צוועלף ערליי פירות, קעגן די צוועלף צירופים פונעם שם הוי"ה (ספר פרי עץ הדר).

שבעת המינים

אסאך פירן זיך מהדר צו זיין צו עסן די שבעת המינים, וואס האבן א עקסטערע חשיבות (ספר מועד לכל חי סימן ל' סק"ח). צום סיום וועלן מיר אראפ ברענגען וואס רבינו הקדוש זי"ע האט אמאל געזאגט ביי א סעודה פון חמשה עשר בשבט ווי פאלגענד:

צוגעגליכן צו א בוים, און פונקט ווי א בוים באקומט חמשה עשר בשבט שרף, דאס מיינט פרישע כוחות צו קענען ארויס געבן גוטע פירות, אזוי אויך באקומט יעדער מענטש אין חמשה עשר בשבט פרישע כוחות צו קענען וואקסן אין שטייגן מיט פרישע כוחות.

פירט אויס רבינו הקדוש: לאמיר זיך מקבל זיין אין די צייט, זיך צו שטארקן בתורה ועבודה מיט חיות און פנימיות, יעדער באקומט דאך א שרף, פרישע כוחות צו דינען דעם הייליגער באשעפער, לאמיר אלע אינאיינעם, בעלי בתים ואברכים, בחורים און קינדער לערנען אין דאווענען מיט פרישע כוחות דקדושה, און מאכן א נחת רוח פארן הייליגן בורא כל עולמים (עבודת עבודה שיח"ק ח"ג).

איך האב געהערט פון מיין מאמע ע"ה, אז איר טאטע הרב הגאון רבי יעקב פעקעטע זצ"ל דומ"ץ נירבאטור, איז אמאל געגאנגען שפעט ביינאכט, און עס האט זיך אים געדאכט אז איינער גייט אים נאך, און ער האט זיך זייער דערשראקן, ער האט זיך אויסגעדרייט און געזען אז דאס איז בלויז א שאטן פון א בוים, האט ער געזאגט אז ער האט זיך געלערנט דערפון א מוסר, אז מען דארף נישט מורה האבן פון קיין שום זאך.

רבינו הקדוש האט צוגעלייגט אז איך האב מיך געלערנט דערפון א אנדערע מוסר, אז דערפאר האט זיך פארן זיידן געדאכט אז די שאטן פונעם בוים, איז א שאטן פון א מענטש, ווייל עס שטייט "אדם עץ השדה", אז א מענטש איז

המשך מאמר בענין: פתיחת בקבוקים בשבת עיקרי השיטות לאסור ולהתיר

השיטות שמצאנו בזה, רובם סברו לאסור, המנחת יצחק (ליקוטי תשובות סי' לה) הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל (רבבות אפרים ה"ד סי' צו; שם ה"ה סי' תקצז [דהוא חיוב חטאת]; משנה הלכות ה"ז סי' מז) הרב וואזנר זצ"ל (מובא בדברי משה סוף סי' יט) הגר"מ שטרן אב"ד דערבעצין (הובא ג"כ שם [ועי' באר משה (ה"ג סי' צ) וצ"ע טובא, ור' ברבבו"א הנ"ל מה שאמר לון] הגר"נ קרליץ (חוט שני פרק לז ס"ק ג), וכולם כאחד הורו שיש בדבר איסור דאורייתא של מכה בפטיש, ולא מצאנו בהם שחילקו בין פקק ברזל לפקק פלסטיק, אלא בשניהם יש בפתיחתם איסור דאורייתא. כך גם המתירים, שנביא את דבריהם בסמוך, התירו בין בפקק העשוי מפלסטיק, ובין בפקק העשוי מברזל, ולא מצאנו שחילקו בדבר. יצוין, כי על אף שחלק מן הפוסקים לא היה בזמניהם פקקי הפלסטיק, כך שאין ללמוד ממה שלא פירשו את החילוק, הואיל ולא ראוהו עיניהם, אך שמעתי מאחד מגדולי העוסקים בתחום, שלדעת האוסרים יש לאסור באותה מידה אף בפקקי פלסטיק, ואין לחלק בזה.

יוצא מן הכלל הוא עמוד ההוראה הגרש"ז אויערבאך זצ"ל (מנחת שלמה ח"ב סי' יא מכתב ו הערה ו; שם מכתב ז), שהעלה לחלק בין פקק העשוי מפלסטיק לפקק העשוי מברזל, כאשר בעוד שפקק העשוי מברזל אסור לפותחו באיסור דאורייתא, הרי שפקק העשוי מפלסטיק אין להחמיר בו, ומותר אף לכתחילה לפותחו.

בהבנת החילוק שבין פלסטיק לברזל, הרבו פוסקי דורינו למצוא פתחים שונים, אך כמעט כולם אין בירורם עולה יפה, אך יחד עם זאת כולם הודו ואמרו כי רבי שלמה זלמן אכן חילק בין סוגי פקקים אלו, כאשר על כולנה יש להוסיף, את שהעידו אנשי ביתו נאמניו וקרוביו של רבי שלמה זלמן, כי באותה העת שהתעורר

מעדני התורה

לכרך וללבוש נושאים וענינים שונים כדרכה של תורה
מתוך השיעורים שנאמרו ע"י הרה"ג ר' אהרן קאהן שליט"א

מוחה במתירים [לתוח], כך גם הגאון רבי יחזקאל ראטה זצ"ל אב"ד קארלסבורג בתשובות עמק התשובה, מחפש היתרים שונים להתיר את הדבר, אך אף הוא נמנע בסופו של דבר מלסמוך על ההיתר להקל בדבר.

*

בסייעתא דשמיא נבוא לבאר את דעת המתירים, ועל מה סמכו ידיהם להקל בדבר. למעשה ישנם כמה סברות להכריע להקל בדבר, ונלבן הדברים אחת לאחת, האם יש להם על מה שיסמוכו.

ההיתר משום דדבר שאינו מתכוון במכה בפטיש שמותר אפילו בפסיק רישיה הרב פישר זצ"ל באבן ישראל (פי"ד משחיטה ה"ו בד"ה ולפי"ז נראה) בונה את היתרו, דהנה כמו שהעלינו למעלה, האיסור בפתיחת הבקבוקים הוא משום מכה בפטיש, כי לפני פתיחת הבקבוק לא הושלמה עדיין מטרתו הנוספת של הפקק, והוא השימוש החוזר בו לסגור ולפתוח לפי הצורך, ועל כן יש כאן השלמת הדבר ותיקון ענינו.

אכן, עשיה זו של פתיחת הפקק אינה נעשית כלל בשביל מטרה זו, כי על אף שהפקק מלכתחילה נוצר בצורה שתאפשר את פתיחתו או סגירתו החוזרת שוב ושוב, מכל מקום הפותח את הפקק בראשונה אינו מתכוון כל כך לעשות תוצאה זו, אלא כוונתו היא אך ורק לפתוח את הבקבוק כי רוצה הוא להשתמש עתה עם הבקבוק, ואין כוונתו כלל בשביל להביא את התוצאה של השימוש החוזר בפקק, מה גם שפעמים שמדובר בבקבוק קטן שאינו מיועד עבור שימושים חוזרים, אלא מסיימים את תכולתו בבת אחת, או לחילופין הנמצא במקום ציבורי ופותח בבקבוק, כאשר קרוב לוודאי שהפקק לא יחזור לסגור את הבקבוק, אלא יסיימו את תכולתו תוך דקות ספורות, כך שגם אם מדובר בבקבוק רגיל שישתמש אחר כך בפקק בשביל הסגירה החוזרת, מכל מקום אין זה עיקר כוונתו בפתיחת הבקבוק, אלא לכל היותר כוונה צדדית בלבד.

המשך בשבוע הבא אי"ה

הנידון, ראו אותו משך חודשים ארוכים הולך תמיד עם בקבוק מעין זה בידו, כשהוא מעיין בו רבות, ואף התעניין על תהליכי ייצורו וכדו', כך שאם לבסוף העלה לחלק באופן זה, הרי כי בוודאי דברים בכך, ואף אם לא נשכיל להבין את נימוקו וטעמו אשר עמו, מכל מקום בוודאי דברים אלו יש להם בסיס הבנה, אף שקשה עד מאד לעמוד על הבחנת ההבדל והחילוק שביניהם.

אגב, דעת הרה"ק הדברי יואל זי"ע אינו ברור בנידון, בעוד שבמנחת שארית מהדיין הג"ר שלמה יהודה כתוב, כי הרה"ק זי"ע אמר לו שיש לחשוש בדבר לאיסור מכה בפטיש דאורייתא, שמעתי מהרה"ח ר' עזריאל יאזעפ שאמר לי, כי אמר לו הרה"ק זי"ע שאין בדבר איסור, אך מאחר והמנחת יצחק אוסר, לכן משום כבודו אינו אומר את דעתו בזה.

המתירים שהתירו את פתיחת הבקבוקים בשבת, בראשם הוא ראב"ד ירושלים הגאון רבי ישראל יעקב פישר זצ"ל, שידוע כי היה מתיר את הדבר בשופי, אגב, מעניין לציין כי ההיתר אינו מופיע בספרו בהלכות שבת, אלא בספרו אבן ישראל על הלכות שחיטה (פי"ד ה"ו בד"ה ולפי"ז נראה), שם כותב להתיר את פתיחת הבקבוקים, וכמו שנאריך בהמשך בטעמו ונימוקו אשר עמו, וכן היה מגדולי ספרד הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, בספרו אור לציון (ה"ב פרק כז אות ח) כותב גם כן להתיר את הדבר, וכן הגאון רבי נתן געשטטנער זצ"ל בתשובות להורות נתן (ח"ז סי' כא), אלו התירו בשופי.

בנוסף להם היה את הגאון רבי חנוך העניך פאדווא זצ"ל ראב"ד לאנדאן, אשר בתשובה בספרו חשב האפד (ה"ג סי' צג), מביא היתרים שונים שיכולים לסמוך עליהם בנידון, אך במסקנתו לא קיבל להתיר את הדבר [אם כי כותב שאינו

מאור התורה

ציצים ופרחים על עניני הפרשה

וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים

רש"י הק' זאגט אויף די פסוק
אין חמושים אלא מזויינים, דבר
אחר חמושים אחד מחמשה.

פרעגט דער הייליגער בני
שלשים זי"ע אז ווען רש"י זאגט אין
חמושים אלא חמוזיינים, קוקט אויס ווי
דאס איז דער איינציגסטער פשט, און
מען קען נישט לערנען אנדערש, איז ווי
אזוי קען רש"י גלייך נאכדעם זאגן נאך
א פשט.

נאר וואס דען, עס שטייט אין ספרים
הק' (פע"ח) אז די נס פון יציאת מצרים
איז געווען, אז די אידן זענען געווען
משוקע אין די מ"ט שערי טומאה אז
אויב זיי וואלטן נאך געווען דארט אפילו
איין רגע וואלטן זיי ח"ו אריינגעפאלן
אין די נו"ן שערי טומאה, און פון דארט
וואלט מען שוין חלילה נישט געקענט
ארויסקומען, און דער אייבערשטער האט
מיט גרויס רחמנות געמאכט א נס שלא
כדרך הטבע, און ער האט אריינגעלייגט
די אידן אין איין מינוט גלייך, אין די די
נו"ן שערי קדושה, און אזוי איז גלייך
אוועקגעגאנגען די גאנצע זוהמא, און
אזוי האט די אייבערשטער אונז געקענט
אינגאנצן ארויס נעמען פון מצרים.

אבער די גאנצע גרויסע מדרגות וואס
די אידן האבן באקומען איז געווען נאר
לצורך שעה, פאר די ערשטע טאג פסח,
און וויבאלד מען האט עס באקומען
אהן קיין עבודה דערפאר איז עס גלייך
די קומענדיגע טאג אוועקגעגאנגען, און
גלייך די צווייטע טאג פסח האט מען
אנגעהויבן צו ציילן ספירת העומר, כדי
צו קענען צוריק מקבל זיין די נו"ן שערי
קדושה, אבער כדי עס זאל זיך האלטן
ביי אונז דארף עס נעמען פופציג טעג,
און מען ארבעט אויף זיך כדי צו זיין
ראוי מקבל צו זיין די אורות, און וועגן
דעם ארבעט מען פופציג טעג וואס דאס
איז זיבן מאל זיבן, כדי צו אויסארבעטן
אלע זיבן מדות און יעדע מדה האט אין
זיך אלע זיבן מדות, און אזוי קען מען
אויסארבעטן אלע מדות כדי צו זיין גרייט
אויף קבלת התורה און צוריק אריינגיין

אונז דאנקן און לויבן דעם
אייבערשטן, וויבאלד די אלע
קדושים גייען אויפשטיין ביי
תחיית המתים.

*

עס איז אמאל געווען אז די
גוים אין די שטאט זיטאמיר האבן אריין
געשיקט א טענה צום גרויסן געריכט
פון פעטערבורג, אז וויבאלד די אידן
פארמערן זיך מער און מער, וועגן דעם
ווערט אן ענגשאפט אינעם שטאט און
עס איז נישטא מער קיין פלאץ, וועגן דעם
זאל מען ר"ל פארטרייבן אלע אידן פון די
שטאט זיטאמיר.

ווען די אידן האבן געהערט פון די
פינסטערע פלאן האבן זיי געשיקט
שלוחים קיין טשערנאבל צו הרה"ק
ר' אהרן מ'טשערנאבל זי"ע אז ער זאל
מתפלל זיין פאר זיי, די שלוחים זענען
אנגעקומען קיין טשערנאבל גאר נאנט
צו שבת, דעריבער זענען זיי פארבליבן
דארט אויף שב"ק, טראכטנדיג אז מוצאי
שבת וועלן זיי אריין גיין צום רבי'ן מיט
זייער בקשה.

פרייטאג צונאכטס ביים טיש האט ר'
אהרן אנגעהויבן זאגן תורה, זאגענדיג
'ויהי בשלח פרעה את העם', - ויהי איז א
לשון צעה, עס איז א צער ווען בשלח פרעה
את העם, - ווען די גוים ווילן פארטרייבן
די אידן, זאג איך, 'ולא נחם אלקים', -
אז אפילו די מדת הדין גייט דאס נישט
צולאזן, נאר 'דרך ארץ פלשתים' - די דרך
הארץ איז אז די גוים זאלן אוועקגיין, און
די זעלבע תורה האט ער איבער גע'חזר'ט
אויך צופרי ביים טיש און אויך ביי סעודה
שלישית, ווען עס איז געקומען מוצאי
שבת זענען די שלוחים אריין צום רבי'ן
מיט זייער בקשה, האט ער זיי געזאגט אז
איך האב ענק שוין געענטפערט.

א קורצע צייט שפעטער איז
טאקע צוריקגעקומען א בריוו פון די
פעטערבורג'ע געריכט, אז אויב די גוים
האבן נישט קיין פלאץ אין שטאט קען
מען זיי געבן צו וואוינען אין סיביר, וואס
דארט איז דא גאר אסאך פלאץ, אבער די
אידן קען מען נישט פארטרייבן.

אין די נו"ן שערי קדושה.

דאס איז מרומז דא אין די פסוק,
"וחמושים עלו בני ישראל", די אידן
זענען ארויסגעקומען פון מצרים דורכ'ן
אריינגיין אין די נו"ן שערי קדושה, און
אויף דעם זאגט רש"י הק' "אין חמושים
אלא מזויינים", די חמושים האט זיך נישט
געהאלטן ביי זיי, וויבאלד אין חמושים
אלא מזויינים עס האלט זיך נאר אויב
מען גרייט זיך צו פאר דעם, וועגן דעם
האבן זיי געדארפט אנהייבן פון פריש צו
ארבעטן אויף דעם.

*

איין שבת נאכדעם וואס הרה"ק רבי
אהרן מ'בעלזא זי"ע איז ארויף געקומען
קיין ארץ ישראל נאך די מלחמה
איז געווען שבת שירה, און ער האט
דעמאלטס געזאגט אז מען זעהט אין די
וואכעדיגע סדרה אז מען דארף לויבן דעם
אייבערשטן אז מען איז געראטעוועט
געווארן, טראצדעם וואס מיליאנען
אידן זענען ליידער אומגעקומען, ווייל
עס שטייט אין פסוק 'וחמושים עלו
בני ישראל' זאגט רש"י אז דאס מיינט
אז נאר איינס פון פינף זענען געווארן
אויסגעלייט און די איבריגע זענען אוועק
ביי מכת חושך, און עס איז דא וואס
האלטן אז עס מיינט אז איינס פון פופציג
זענען אויסגעלייט געווארן, און נאך אלץ
זעהט מען אז די אידן האבן געזינגען
שירה אז זיי זענען אויסגעלייט געווארן,
און זיי האבן געגלייבט אין תחיית המתים
אז אלע אנדערע אידן גייען נאך אויך
אויפשטיין און זינגען שירה, אזוי ווי די
מדרש טייטשט אז ישיר משה מכאן רמז
לתחיית המתים מן התורה.

האט דער בעלזער רב אויסגעפירט,
אז די זעלבע זאך אונז, וואס אפילו אונז
זענען איבערגעבליבן מעט מהרבה ממש
איינס פון א משפחה, נאך אלץ דארפן

און אויב עס וועט אייך געפעלן, קען איך אנרעכטן א פיינעם געקעכטן לכבודכם.

רבי דוד האט באטראכט דעם מעסער, און צופרידענערהייט צוגעשטימט אז דאס מעסער איז גוט.

דאן איז די רביצין תיכף געלאפן צום הייליגן בעשטה"ק, און אים געלאזט וויסן מיט פרייד אז אונז האמיר באקומען א גאסט אין שטוב, דער בעשטה"ק האט איבערגעלאזט דעם התבודדות שטיבל, און אריין אין שטוב צו באגריסן דעם גאסט.

דער בעשטה"ק קומט אריין אין שטוב, און האט זיך אפגעגעבן מיט רבי דוד ווי אן איינפאכע דארפסמאן, אבער אין זיין הארץ פלאקערט די מצוה פון הכנת אורחים, דער בעשטה"ק האט זיך זעלבסט אפגעגעבן מיטן צורישן די עסן און די געלעגער צו שלאפן, רבי דוד'ל האט געגעסן און זיך דאן אראפגעלייגט שלאפן, ווען צו דער זעלבער צייט גרייט אים אן דער בעשטה"ק א טעפל וואסער אויף נעגל וואסער.

אינמיטן די נאכט האט זיך רבי דוד דערוועקט, און מיט שרעק באמערקט ווי א גרויסע פייער אין פארעם פון א רעגן בויגן פלאקערט ארום

באור הייליג

תולדות וסיפורים מצדיקים שיודה"ל ח"ל בשבוע הבעל"ט

הרה"ק רבי דוד מקולאמיי זי"ע

דעם קומענדיגן דינסטאג, ט"ז שבט הבעל"ט געפאלט אויס די יומא דהילולא קדישא פונעם הייליגן צדיק רבי דוד מקולאמיי, רבי דוד בן רבי שלמה זי"ע.

דער הייליגער רבי דוד מקולאמיי זי"ע איז געווען דער מגיד אין שטאט קולאמיי, ווי ער פלעגט זאגן דרשות פאר די שטאטלייט.

רבי דוד'ל איז געווען פון די בני היכלא קדישא פונעם הייליגן בעל שם טוב הק' זי"ע, און איז געווען פון די ערשטע וועלכע האבן געלערנט מיט'ן הייליגן בעל שם טוב הק', אפילו נאך איידער זיין התגלות.

רבי דוד'ל איז נסתלק געווארן אום ט"ז שבט שנת תצ"ב לפ"ק.

רבי דוד'ל אנטפלעקט דעם בעשטה"ק בעפאר זיין התגלות

אין א געוויסן טאג, ווען רבי דוד איז געפארן איבער שטעט און דערפלעך, צו

צוזאמנעמען נדבות פאר צדקה, האט ער בטעות אריינגעבלאנדזשעט אין הויז פונעם הייליגן בעשטה"ק זי"ע, און אנגעטראפן בלויז זיין רביצין.

רבי דוד האט באלד געפרעגט, וואו געפינט זיך אייער מאן, די רביצין וועלכער האט געוויסט אז איר מאן איז א צדיק נסתר, און געפינט זיך אין די וועלדער צו פראווענען זיינע תיקונים און התבודדות, האט זי זיך ארויסגעדרייט מיט א אויסרייד, זאגענדיג 'מיין מאן איז געגאנגען צו איינעם אין שטאל ארויסהעלפן אנטריקן זיינע בהמות'.

רבי דוד איז אריינגעקומען אין שטוב, און ווידער געפרעגט דעם רביצין, וואס קען איך דא עפעס עסן?, האט די רביצין געענטפערט מיין מאן האט נישט צו לאנג צוריק געשחטן אן עוף, איך וועל אייך ווייזן די שוחט מעסער,

לוח היארצייטן

יארצייטן פון רבותינו הק' ואנשי שלומינו וואס געפאלט אין די קומענדיגע וואך

צב צדיקים / ארכה

תרט"ז	הרה"ק רבי יחזקאל בן רבי צבי הירש זי"ע - מ'קאזמיר	י"ז שבט
-------	--	---------

צב חסידים / ארכה

י"ד שבט	האשה החשובה מרת גאלדא בת ר' טובי' גדלי' ע"ה פעקעטע אשת הרה"ח ר' מאיר ע"ה	תשס"ה	ביה"ח בלאנג איילענד
י"ד שבט	הרה"צ המוקובל רבי דניאל בן ר' נפתלי הירצקא זצ"ל פריש בעל מחבר ספר הקדוש מתוק מדבש על הוזהר הק'	תשס"ה	הר הזיתים בירושלים עיה"ק
ט"ז שבט	הרב החסיד ר' שלמה יעקב בן ר' דוב ע"ה זילבער מנהל המוסדות במסירות נפש ויד ימינו של רביה"ק זי"ע יותר מששים שנים	תשס"ח	ביה"ח דקריתינו הקדושה
ט"ז שבט	הרב החסיד ר' טובי' אביגדור בן ר' אברהם צבי ע"ה פעלדמאן	תשפ"ה	ביה"ח בקרית יואל
י"ז שבט	הרבנית הצדיקת צירל ז"ל בת רביה"ק מרן משולם פייש סג"ל זי"ע אש"ח כ"ק אדמו"ר מ'האדאס שליט"א	תשפ"א	אוהל הק' של רביה"ק זי"ע

המשך הלכות תפילין

רבינו ת"ס' תפילין, טוט מען אן נאך אש"ר ובא לציון, און מ'טוט דאס אויס נאך קדיש פאר מוסף.¹

נאכן אויסטון די תפילין אין ר"ה

ס'איז א ענין נישט צו לאזן די תפילין אויפן טיש, נאר אריינלייגן אינעם בייטל.²

ווען מ'טוט אויס די תפילין פאר מוסף, דאן אויב איז מעגליך זאל מען עס צוואמלייגן גלייך נאכן אויסטון, נאך פארן דאווענען מוסף. אבער אויב האט מען נישט קיין צייט, זאל מען עס צודעקן, און ס'זאל נישט ליגן איבערגעדרייט,³ און נישט ביים עק טיש,

1 אות חיים ושלום (סק"כ), ושו"ת דברי ישראל (סי' נג) שמהיות טוב להניח תפילין דר"ת קודם מוסף, ועי' שו"ת פרי השדה (ח"ב סי' צז) שאז יכול לחלוץ של רש"י וללבוש ר"ת באמצע חזרת הש"ץ, וכתב 'הדבר פשוט כיון שכוונתו לשם שמים לצאת ידי שיטת הק' הר' חיים וויטאל זצ"ל שלא להניח תפילין דר"ת אחר קדושת כתר, הגם שהרמ"ע חולק עליו, מ"מ מי יוכל להכניס ראשו באתרא דזקוקין דנורא אשר כל דבריהם כגחלי אש, א"כ כשיטא דכה"ג גם הפרמ"ג לא יחלוק, ומותר לחלוץ בשעת השמו"ע, אע"ג שאם יניח אז תפילן דר"ת בשעת אמירת השמו"ע, יצטרך להפסיק באמירת אמן, ולכתחילה עכ"פ אסור להפסיק אפי' בתפילין דר"ת, וכי' הו"ל כדיעבד, ומותר להפסיק בעניית אמן. וכן נהג בעל מרא דשמעתא (אות כא) להניח ר"ת בעת חזרת הש"ץ. ועי' בכף החיים (סי' כה סק"ו), ושלחן הטהור (סי' כה ס"ב) דאין להניח אח"כ כלל.

2 עשר קדושות (מערכת ב' אות צד דף ט"ז) בשם הגה"ק בעל עטרת צבי מזידיטשוב ז"ע, והיה תקנה מי שיניחם מגולה בלא כיס ישלם קנס, ובשו"ת ש"י חסד (סי' י"ב) כתב ראה לזה מטור סי' כ"ח שכתב כשיסירן יסיר של ראש תחילה ויניחן בתיקן, ואח"כ יחלוץ של יד, מדהזכיר הטור הנחתם בתיק מיד אחר הסרה מהראש מוכח שטור מקפיד מיד שהסיר התפלה מראשו יניחה בתיק, ולא תהי' מגולה עד אשר יסיר תפילה של יד, ובאמרי פנחס (אות שד"מ בדפ"ח ערך תפילין אות לו) כתב שהרבי מפולגא ז"ע צעק על אדם אחד שהניח תפילין על שלחן, ואני שונא חסידים כאלו, ואם לא הי' מזדמן לו הכיס של תפילין, הי' מניחו בכיס בגדיו, וכן הרה"ק מראפשיץ ז"ע הקפיד ע"ז, (שיחתן של עבדי אבות (ח"א עמ' ערה), וכן בקצוה"ש (בסוף ח"א בהערות דף פט) הביא קפי"א שלא לחלוץ הש"ר קודם שהניח השל יד בכיס, וכתב הטעם שהוא כמו בהנחתן דאסור להוציא התש"ר לפני הנחת של יד (מלבד הטעם הנגלה משום אין עוברים על המצות יש גם טעם ע"פ קבלה משער הכוונות) כמו"כ הוא בחליצתן. וכן בזכור לאברהם (עמ' ראשון) הביא קפי"א מתולדות אהרן ז"ע). אך עיין בשל"ה (חולין אות כג) 'חייב מצות עשה של תפילין וכו' כל היום, וכן הי' עושין חכמי התלמוד, וכשנכנסו לסעודות קבע חלצו והניחו "על השלחן" עד זמן ברכה וחזרו והניחו.

3 בן איש חי (ש"א חיי שרה): גם יזהר לקפלו ולהניחו בכיס תיכף ומיד אחר שיחלוץ אותו, ולא כאותם שחולצים ומניחים אותו מצדם, ואחר איזה

אהרי מלכים

פסקי הלכות ודאס זענען נוגע ווען מ'האט קינדער אינדערהיים מתוך הספי שערין לא ראה אור הדפוס ע"י הרה"ג ר' יחיאל מיכל ישעי' מאסקאוויטש שליט"א חרב"ן

מאכן א ברכה.⁹ אדער קען מען צודעקן די תפילין.¹⁰ (אבער ס'דא וואס האלטן אז מ'זאל עס אויסטון, אדער ארויסגיין פון די שטוב.)

אויסטון און צוריק אנטון תפילין

אז מ'טוט אויס די תפילין כדי צו גיין אין ביה"כ, קען מען אראפנעמען די של ראש מיט די רעכטע האנט.²

אז מ'טוט אויס די תפילין כדי אריינצוגיין אין ביה"כ, איז א מחלוקה צו ווען מ'קומט ארויס דארף מען איבער מאכן א ברכה בשעת'ן לייגן,³ דעריבער איז באזונדער ראוי צו זיכער אז מ'זעט נישט דארפן גיין אין ביה"כ בשעת'ן דאווענען. למעשה איז ספק ברכות להקל און מ'דארף נישט איבערמאכן א ברכה,⁴ אבער וויבאלד ס'דא וואס נעמען אן, יא צו איבער מאכן א ברכה, איז כדאי צו פרעגן א מורה הוראה וואס די מנהג המקום איז.

9 שו"ת (סוסכ"ה). ועי' שו"ת קנין תורה (ח"ו סי' ו) שמגביהין בידים את הש"ר בלבד עד שאמרו קבוצי מטה ושוב מסיר ידו ואומר שאר קדושה מן יחד עד הסוף, ועל של יד אין מקפידין להזיז.

10 ובארחות חיים (ספינקא סי' תג אות ז) כתב שהעולם נוהגין לכסות התפילין בשעה שאומרים כתר ונכון הוא.

11 בבן איש חי (ש"ב ויקרא סי"ז) ס"ל שיסלק התפילין מעליו, ואם פתאום שמע החזן אומר כתר יזיזן ממקומו לצד אחר, ובזכור לגדל (עמ' תשל"ד) מביא בשם בעל חיי הלוי שיש להסיר התפילין, או לצאת לחוץ מהחדר לפני קדושת כתר.

12 שו"ת משיב דבר (ח"א סי' תה) שכשחולץ תפילין כדי ליכנס לביה"כ יחלצם בימים דבזה לא שייך שום טעם מהטעמים.

13 והמג"א (סי' כה סק"כ) מצדד דשמוא כשהביה"כ אינו רחוק א"צ לברך, והפמ"ג (א"א סק"ב) ודורך החיים העתיקו כן להלכה. והמ"ב (סי' כה סק"ז) סובר שצריך לחזור ולברך דהמג"א מספקא ליה ולא שבקינן פשוטויה דכמה גדולים כהב"ח, ועלת תמיד, ט"ו, א"ר, והגר"א שסוברים שצריך לברך. והרה"ק מסאטמאר ז"ע נהג לברך כשהניח תפילין פעם שנית וביקר רק להניח. והוא משו"ת אבני צדק (סי' ב) שכתב דמי שכבר הניחן וביקר על שתיים, אלא שאחר זה נזדמן שצריך להניחן עוד הפעם, בזה שפיר סמכינן על האומרים דא"צ לברך רק על של יד, דמה שמברכין ב' ברכות הוא מפני שכך פשט המנהג, וידוע דמנהג לא שייך רק על מה שהוא ענין תמיד. וכ"כ בשו"ת שבט הלוי (ח"ט סי' ג) זולענין ברכה יש מנהגים דלא מברכים רק להניח מפני חשש שיטת המג"א מ"מ מאן דמברך על שניהם להניח ועל מצות גם אין מזניחין כיון דלרוב פוסקים פשיטא להו לברך. ובשו"ת תשובות והנהגות (ח"א סי' מג) נותן עצה לימלט מפלוגתא, שיכוין בעת הברכה שדעתו לפטור בברכה זו עד שיוצא לביה"כ, ועי"ש שסגי שיעשה תנאי פעם אחת לתמיד.

14 אות חיים (סקט"ז) שכן מנהג העולם, וכן נהג רביה"ק ז"ע (הליכות הלוי עמ' קכח), ובמרא דשמעתא (אות כ), בפרט ביה"כ שבזמננו, עי' שו"ת מגדלות מרחקים (סי' ז), ובשו"ת מנח"י (ח"א סי' ט).

און די רצועות זאלן נישט אראפהענגן פון טיש.⁴ אויב פירט מען זיך צו האבן אויסגעטון די ערמל בשעת מ'האט אן די תפילין, זאל מען עס יעצט צוריק אנטון אלס כבוד התפלה.⁵ אויב מחמת סיבה דאווענט מען ביחידות, זאל מען עס אויך אויסטון פאר שמו"ע פון מוסף.⁶

אויב מ'האט פארגעסן יעלה ויבוא אויב האט מען אויסגעטון תפילין אין ראש חודש, און מ'דערמאנט זיך אז מ'האט פארגעסן צו זאגן יעלה ויבוא, דאן אויב האט מען זיך דערמאנט פארן דאווענען מוסף, זענען דא וואס האלטן אז מ'זאל צוריק אנטון די תפילין מיט א ברכה און דאווענען שמו"ע,⁷ אבער למעשה קען מען דאווענען נאכמאל אן קיין תפילין.⁸

מ'איז אנגעטון תפילין און מ'הערט כתר

אויב האט מען אן די תפילין, און מ'הערט ווי דער ציבור זאגט כתר, איז ריכטיג צו אוועקרוקן די תפילין פון פלאץ, און מיטזאגן מיט זיי כתר, און דערנאך צוריק לייגן אויפן פלאץ און מ'דארף נישט איבער

רגעים מקפלים אותו, כי אין זה כבוד לתפילין שיהא מונח כך. ובזמן שיש לו הכרח לכך, כגון שחולצן קודם תפלת מוסף בראש חודש, דאינו יכול לקפלו תיכף, מפני שרוצה להתפלל מוסף עם הציבור, יזהר שלא יניח הקציעה בהיפוך, דהיינו צד המעברתא למעלה וגופו של בית למטה, אלא יניחנו ביושר, ותכף יקפלו אחר תפילת מוסף. דברי שלמה (שניידער ח"ב סי' קפה).

4 כדי שלא יפול. שלחן הטהור (סי' מ"א) 'הרצועות לא יניחם תלויים באויר כדרך העולם שאין יודעים, וכן הוא מנהג כל יראי ה'.

5 עי"ש כף החיים (סי' צא סק"ו).

6 דלדעת הלבוש (ס"ג) אנו עושין אותו יו"ט דתפילת מוסף הוא במקום הקרבת קרבן מוסף ולפחות בעת הקרבה היו יו"ט וא"צ אות.

7 ובאשל אברהם בוטשאטש (סי' כ"ה) 'אחד חלץ תפילין ב"ר"ח ונזכר שלא אמר יעלה ויבוא צויתו שיניחם בברכה וכו'.

8 שו"ת מהרש"ג (ח"א סי' נב אות ג) שאם ירצה לחזור ולהניח ולברך מה טוב, כי מה הפסד יש בזה, אך עכ"ז אינו מחוייב ויכול להתפלל תפילת ה"ח בלא תפילין. שו"ת חיי הלוי (ח"ה סי' ה אות ה) דאין ביה חיוב ממש ובשעת הדחק יכול התפלל בלי תפילין ובפרט להסוברים ס' מי ששכח מעין המאורע נקרא תפלתו תפלה רק צריך לחזור להתפלל.

לאט א קאנספידזש אויף
קול איחוד
718.451.8674
Ext. 841

שיקט א
פעקס
845.610.8674

שיקט א בריוו אויף
פאסט
11 Van Buren Dr. #205
Monroe, NY 10950

בריוו און
מעטעדיזשעס
פון אנשי שולגעגן
צו אנשי שולגעגן

וויבאלד עס נעמט צייט צו מגיה זיין די בריוו אין דעם אפטיילונג כראוי, ביטע
אנטשולדיגן אויב זעהט איר נאך נישט גלייך אייער מעסעדזש אדער בריוו אינעם מדרה.

רביה"ק זי"ע היט פונדערווייטנס - א גריס פון הימל

א גוטן לכבוד די מערכת באור החיים. דא רעדט א בחור פון די נייע ישיבה גדולה תורת משולם פייש אין ניו יארק. ב"ה איך האב זייער הנאה פון אלע פעולות וואס די מערכת לייגט אריין, ובפרט פאר די חבורת עבודת אדוה פאר די בחורים.

די וואך שבת קודש פר' בא איז געווען דא אין ישיבה אויף שבת הרה"ג ר' אלקנה חיים סג"ל קרויס שליט"א, ער האט זייער שיינ ארומגעטרעט ביי די סעודות איבער רבינו הקדוש זי"ע און איבער זיין עבודת הק', ווי אויך איבער מדות טובות, און נאך הערליכע ענינים איבער נפלאות הבורא. די סעודה ליל שב"ק האט זיך פארצויגן פאר איבער 5 שעה.

אינעם פון די מעשיות וואס ער האט דערציילט פון רביה"ק זי"ע, האב איך געטראכט אז ס'איז שיינ מיטצוטיילן דא פאר אנ"ש, קען זיין ס'איז שוין באוויסט, ער האט דערציילט אז אלץ חתן איז ער אמאל געפארן קיין ארץ ישראל צוזאמען מיט זיין טאטע, און ער איז געווען אויף א באס דארט אין ארץ ישראל, וואס די דרייווער האט געדרייווט זייער ווילד, ער איז געווען עפעס זייער מיד, און ער איז מער ווייניגער געשלאפן, מיטאמאל איז די באס אריינגעפארן אין א אראבישע דארף, און פארשטייט זיך אליין אז ס'איז געווארן א בהלה, א ארץ ישראלדיגע באס פארט אריין אין א אראבישע געגנט, ס'האט זיך געטון מען האט געווארפן שטיינער, ער איז געווארן אינגאנצן דערשראקן נישט וויסענדיג וואס די קומענדיגע מינוט וועט פאסיך.

שפעטער האט ער גערעדט מיט זיין מאמע, האט זי פארציילט אז פריער האט כ"ק רבינו הקדוש זי"ע אנגעזוכן פריער די נאמען פון זייער זון די חתן מיט זיין מאמע'ס נאמען, כדאי צו קענען מתפלל זיין. נאכן אויסרעכענען די זייגער איז אויסגעקומען אז דאס איז געווען ממש יענע מינוטן ווען די באס איז אריינגעפארן ווילדערהייט אינעם אראבישן דארף.

נאך א אינטערעסאנטן ענין דרך אגב, הרה"ג ר' אלקנה חיים שליט"א האט גערעדט שבת צופרי איבער נפלאות הבורא א לענגערע צייט, ארומטרענדיג פון אלע שטערנס און די מהלך החמה. ס'זענען דא מיליאנען שטערנס ארום די וועלט, און אנטקעגן זיי איז די וועלט זייער קליין, און מיט דעם אלעם פירט השי"ת יעדער ריד פון אלע באשעפענישן פון אונזער וועלט, פון יעדע מענטש, און פון אלע חיות ועופות, אלעס ווערט מושג בהשגחה עליונה, יעדע זאך ווי עס קומט נאר אן, האט עס השי"ת געמאכט, און אזוי פונקטליך געפירט פון אויבן.

און ווי אינטערעסאנט איז עס געווען, אז פונקט דעמאלטס ממש ביי די ווערטער, ווען ער האט דערמאנט איבער השגחה פרטית פון חיות ועופות, האבן אראפגעלאנדעט פארנט פון ישיבה א גרופע פון גרויסע ריזיגע טערק'ס עופות, וואס זייט אין בין אריין אין ישיבה קטנה דא אין תפארת משולם פייש האב איך נאכנישט געזעהן אזעלכע גרויסע עופות דא אינעם געגנט. ס'געווען אזוי ווי א גריס פון הימל, אז יא, אלעס ווערט געפירט בהשגחה עליונה.

תלמיד ישיבה גדולה תורת משולם פייש ניו יארק

איבער אינפארמאציע פון ניגונים בחצרות קדשינו

לכבוד מדרו "מאנ"ש לאנ"ש" בגלוינו המפור באור החיים.

ווי איינער האט שוין דערמאנט פאריגע וואך אין א בריוו, איבער די 'חסידים שמועס' קנעפל אויף די "התאחדות אפטיילונג" אויפן קול איחוד ליינ, איז דער אפטיילונג געווארן א געשמאק ווינקל ווי ידידים וחסידים שמועסן זיך אויס, הערן און טיילן מיט ענינים וסיפורים מיט א געשמאק, און ס'איז געווארן א קוואל פון ידיעות וואס מ'קען דארט נאשן און איבערגעבן מנהגים והליכות און ענינים וסיפורים מבית חיינו. יונגערע שעמען זיך נישט פריען און עלטערע קומען אריין קלאר, שמועסנדיג איבער פארשידענע ענינים כשיחת חסידים ואנשי מעשה.

אזוי ווי יעצט טוט זיך דארט לעבעדיג איבער די נושא פון ניגוני קודש מחצרות קדשינו, ווי מ'שמועסט דורך די מקורות און נסחאות, און מ'קען אויך הערן אינטערעסאנטע ריקארדירונגען און חידושים איבער שירים חמיוות מבית הלוי, איז זייער כדאי אז ווער עס האט אייגענע ידיעות אין דעם נושא, און אוודאי הוספות איבער וואס מ'האט שוין גערעדט דארטן, איז כדאי ער זאל עס מיטטיילן דארטן. עס שטעלט זיך צוזאם א גרעסערע בילד פון פארשידענע אינפארמאציע ווען יעדער קומט אריין אפי' מיט א קליין שטיקל ידיעה.

צווישן די ניגונים וואס מ'רעדט ארום יעצט, איז איבער די באקאנטע "אהבה דבה" ניגון, צו עס איז דא נאך פעלער, און צו ס'האט א שייכות מיט די "יעלה" ניגון, און צו ס'איז דא נאך שייניי נסחאות. איבער די צווייטע אויסגעלאזטע פאל פון "חדשהו" ניגון. איבער די "למנצח" ניגון וואס מ'זינגט חנוכה, וואס די מקור איז, און די תנועה וואס דער רבי האט געזאגט אז מ'דארף עס זינגען ריכטיג וויאזוי עס קומט. איבער די שייכות און חילוקים צווישן די ניגונים "וטהר לבינו", "קרב פזרינו", און "מן המיצר". ווער עס האט מחבר געווען די הקפה ניגון וואס מ'זינגט אויך אויף די ווערטער "ישמח ישראל בעשיו" און "שאלו שלום ירושלים". פון ווי עס קומען די ניגונים, "ותערב לפניך", "הזכירו לפניו", "אב הרחמן שוכן מרומים", "מן דבשימא" און נאך. די מקור פון די ניגון "עד יזכור לנו" וואס דער רבי האט געהערט ביים זידן רבינו הסבא קדישא מהר"א מטאהש זי"ע. ווי נאך מ'זינגט די ניגון וואס מ'זינגט ביי אונז אויף "צוה צוד", און צו ס'איז במקור א שנעלע אדער א שטייטע ניגון.

אזוי איז דא נאך אסאך חומר איבער ניגוני. שייניי נסחאות פון פארשידענע ניגונים. אינטערעסאנטע סיפורים אויף ניגונים וואס מ'פירט זיך צו זינגען בחצרות קדשינו. וועלכע נאך ניגונים דער רבי האט געזינגען במשך די יארן אויף זמירות ופיוטים וואס מ'זינגט שבת און חנוכה און נאך. אזוי אויך אסאך לעבעדיגע עקזעמפלים און טרעקס פון ניגוני קודש.

הצלחה רבה

נייעס, באריכטן
און אנטוויקלונגען,
אינערהאלב
קהילותינו
ומוסדותינו
הקדושים
צווישן מקהלות אנשי
שלומינו ברחבי תבל

במקהלות

ישיבה קטנה תפארת משולם פייש ד'טאהש - ניו יארק:

חבורת "ושננתם" האבן זיך פארהערט אויף די לימודים פון די פארגאנגענע דריי חדשים

בעל התניא זי"ע

פארגאנגענעם דינסטאג פר'וארא, כ"ד טבת העעל"ט, ביזמא
דהילולא קדישא פון הייליגן בעל התניא זי"ע, איז פארגעקומען
א שיינע "מסיבת לחיים", ביי די חבורה וועלכע לערנט ביי די
פרייע מיטאג צייט, אינעם הייליגן ספר "ליקוטי אמרים", וועלכע
ווערט פארגעלערנט בטוב טעם ודעת דורכן חשובן משפיע ור"מ
הרה"ג רבי מרדכי בעריש מערמעלשטיין שליט"א.

דער משפיע האט ארומגעזעט במשנתו של בעל הילולא,
און מען האט געזינגן ניגוני קודש המקובלים פון בעל התניא זי"ע.

*

פעסטע חזרה בסדר הערב אויף פרק מי שאחזו

כדי צו קענען ענדיגן בע"ה גאנץ מסכת גיטין היי יאהר
בעזה"ש, לערנט מען ספעציעל ביים סדר ערב אנדערע
פרקים פון די מסכת, חוץ די געהעריגע סדרי שיעור עיון, שיעור
בקיאות, שיעור פשוט.

אזוויי מ'האט געענדיגט פרק ז' מי שאחזו, קומט יעצט פאר
א פעסטע חזרה, און דערנאך וועט פארקומען בע"ה א גרויסע
בחינה בכתב.

אין די לעצטע טעג האט מען געענדיגט איבער'חזר'ן די
לימודי שיעור עיון, ושיעור בקיאות פון די פארגאנגענע חדשים
חשון - כסליו - טבת, בחבורת "ושננתם", און אלע תלמידים
האבען באקומען שיינע כתב הצטיינות, בחתימת המג"ש
והמנהל.

אזוי אויך ווערן ניתוסף כסדר ספסלי החבורה, בחורים
שליסן זיך כסדר אן אין חבורת "ושננתם", זעענדיג די גרויסע
תועלת דערפון, און ווי די חברה חבורה לעבן דערין.

די חבורה איז אוועקגעשטעלט מ'זאל קונה זיין די לימודי
הישיבה ס'זאל זיין כמונח בקופסא. דהיינו, יעדע וואך חזר'ט
מען איבער די פאריגע וואכענדיגע שיעורים, ווען ס'קומט פאר די
בחינה בכתב, פרעגט מען אויך ספעציעלע שאלות פון די אלטע
שיעורים.

און יעדע חודש קומט פאר א ספעציעלע בחינה אויף דעם
חודש'דיגע שיעורים און אויך אלע פאריגע חדשים פון דעם זמן,
אזוי ליגן די אלע בלעטער כסדר פריש אין מח, און מ'קען דאס
בעסער און בעסער עד אין שיעור.

*

מסיבת לחיים ביומא דהילולא קדישא פון הייליגן

דתאחדות אנרכים
 דביהמ"ד אוהל מרדכי ד' טאהוש
 קדינת תל אביב
 תרומות ותרומות - תרומות ותרומות - תרומות ותרומות

יום עשי"ק לסדר בשלח תשפ"ו לפ"ק

מודעה חשובה

הננו בזה להודיע לכל הקהל הקודש אשר
ביום ב' פרשת יתרו
 יתקיים בעז"ה
שיעור "השני"
בהלכות יו"ד ח"ב
 נלמד בטוטו"ד ע"י
 הרב הגאון הדומ"ץ שליט"א

משעה 8:45 עד 9:45 בערב
 בחדר מאיר

יומ"ז פרשת שלח
יומ"ז פרשת יתרו
יומ"ז פרשת מלפנים
 קבלת התאחדות אנרכים

פ
 בשמחה רבה
 נעלה את ירושלים על ראש אחתנו
 עוד ישאג בערי יבוס ובחוצות ירושלים
 קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלל

ברוב שבת ופודאפ לפשי"ת נבלה אלמא שמחה
 פנון אתנבדיים לפימין את קרהינו וידינו
 לבוא לפשתתף בהמת כוללת בנון פיקרים

פכחור פחתן פואלם בת"ש
שלוס אל"י נ"י
 ע"כ

פכלא פכתלם פאחללם
חי' שרה תת'

שתתקיים א"פ למבל טוב בששפ טובה ואנצחית
 ביום חמישי לסדר "פיימ" סילופ" (תת"ו)
 אור ליום י"ט שבט תשפ"ו לפ"ק (ולמ"ט) (FEB. 5TH)

קבלת פנים בששפ 6:00
 ופחופה בששפ 7:00

באלום ג'ינת אסתר
 96 SANDFORD STREET - נש"מ 91 WALWORTH STREET
 BROOKLYN, NEW YORK

וא"פ ביום שמתקם נשוב לכם כאלמכם פטוב
 פורי פחתן
 אברפם פחנס פסלפסרבוים
 ורשיתו

דתאחדות אנרכים
 בנין סת מרדכי ל"ב
 ברחון מרדכי ד' טאהוש
 בא"א סת"ק
 בעת"ה

לדעת את המעשה אשר יעשינו

יעדער וויל מיט הארטן די זעלטענע קלארע
 און וויכטיגע שיעורים דאס יאר ביי דעם

מחזור שיעורי הלכה בהלכות טהרה

דאס איז נוגע פאר יעדע אידישע שטוב
 פאר בעלי בתים און אינגעלייט

די שיעור וועט בע"ה ווערן פארגעלעניגט בטוב טעם ודעת דורך ע"י
 הגאון הגדול דומ"ץ קהלתנו חק' שליט"א

דעם מוצאי שב"ק
בשעה 9:00
 בהיכל בית מדרשינו

במערתנו ובקנינו נלך

פצלת פסחאנת אברכם

אל מעלת כבוד חברינו
 וידידינו הנאמנים, אנשי
 שלומינו תלמידי וחסידי
 כ"ק מרן רבינו הקדוש זי"ע,
 ויבלחט"א כ"ק מרן רבינו
 שליט"א.

נתכבד בזה להזמין
 לבוא ולהשתתף ולהתעלס
 באהובים בעת שמחת
 נישואי צאצאינו היקרים,
 בזמן ובמקום המוגבל הנ"ל,
 ובעזרת השם בעת שמחתכם
 ומועדיכם ישמח לבנו גם אנו.

האחותים

ויצא יעקב... ויפגע בעקים... וילן שם כי נא נשפט... וישכב בעקים ההוא

עדת תפארת

בפרס עליו השמיים
זהו של ימי השופרים
העולם והמחשבות
הנן למדע את אלה
בנייה בטובות או פסות
בטלה נגוד את השית

שהוא נגד יעקב אבינו ש"ה שתיקון תפלת
ערבית כדברי רש"י הק' על הפסוק ויפגע
במקום שתיקון תפלת ערבית.

אנא וקבלת שמאל בס"ד נעל נעמיתו במינינו בנינו הלילה:

- 1 לקרות קריאת שמע שעל המטה בפנים
- 2 לא לאכול ולשתות אחר ק"ש שערה"מ (כמבאר בשו"ע או"ח סימן דל"ט ס"א)
- 3 ללמוד דבר מה או לעיין בסיפורי צדיקים לפני שחוטפו שינה כדי לישן מתוך דברי תורה (כמבאר בשו"ע סימן דל"ט מג"א סק"ו)
- 4 לישכב בזמן כדי שיהיה לו כוח לקום בבוקר בזמן בודאות ובחשק בהתגברות כוונתו

ובנינו אם נלק לישן כדברי קיום בפקי סמני ומל
היום למחר סוף סוף נעמיתו נעמיתו לישן במלך כמאמר
התורה וישן או מנין נישן ולקמן או אחר סמני סמני
אחר וזו אחר או אחר מנין נישן ולקמן או אחר סמני סמני
מנין אחר או אחר מנין נישן ולקמן או אחר סמני סמני
במת נעל ונחית זה שים

וישכב בעקים ההוא... זיכר ויאפר אין זה כי אם בית אלוקים

בס"ד

בית המדרש תפארת משוכנע ד'טאהש

דירקטור: ר' יצחק יהודה זצ"ל - משפחת בן אריסר'י סלמיא
184 Wilson St. Brooklyn, N.Y. 11211 • Tel: 718-384-5407

כי סתק וקור חיות פאורק נראפ אור

המייסדים: הרבנים הרשונים

משפחת קרויס

אשרי ליום האשר חלום נסוה לירושלם ירושלים ששנים
בברכה חשויה לירושלם

נר למאור

לחודש שבט

לפני כבוד הוועדה הכללית בענינים
ולעילוי נשמת אברהם הכללי טעמו

הרה"ח ר' מנחם מענדל ליפא יושע
ב"ר אשר ענויל הלוי עיה
מחזיקים במעלה ביהודים רבות בענינים

איראנוס ביום נר שבט

הנבחרים

תפלת ערבית

מעלונג פאר עלטרן וואס ווילן איינשרייבן

נייע קינדער

צו אנהייבן בשעתו"מ

גורסערי • קינדערגארטן • כתה א' • כתה ב'
• כתה ג' • כתה ד' • כתה ה'

לזמן הבעל"ט

דארפן אריינגעבן די אפליקאציע אין אפיס
נישט שפעטער ווי

דינסטאג פרשת תרומה ראש חודש אדר הבעל"ט
לפ"ס Feb. 17

צו באקומען אן אפליקאציע
ביטע רופט אין אפיס

845-369-8674 ext. 2

ביטע נעמט אין אכט
כדי די אפליקאציע זאל ווערן אנגענומען מוז עס זיין

גענצליך אויסגעפילט

אזוי אויך דארפט איהר אויספילען אן אפליקאציע

פאר וועד האיור

במבור רב
הנהלת תלמוד תורה
עברות משולם פייש ד'טאהש
מאנסי י"א

בצל הקודש

בשלה - תשפ"ו לפ"ק

מהנעשה והנשמע בביתנו נאווה קודש של כ"ק מרן רבינו עט"ר שליט"א

שיר השירים.

צו תפילת מנחה איז צוגעגאנגען כ"ק אדמו"ר מיספינקא שליט"א, דער רבי איז צוגעגאנגען צו קבלת שבת. נאכן דאווענען איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן 'א גוט שבת'.

שבת אינדערפרי האט דער רבי פארגעזאגט ספר תהלים ביים עמוד כנהוג, צו פסוקי דזמרה איז צוגעגאנגען מוה"ר ישעי' יעקב בינער הי"ו, שחרית האט געדאווענט מוה"ר זיידא ישראל יצחק מאירוביץ הי"ו.

די עליות האבן עולה געווען: כהן הב' נפתלי צבי קאהן ני"ו בן הגה"צ רבי יואל יחיאל שליט"א חדב"ן, נכד רבינו שליט"א, לוי הרה"צ רבי יששכר דוב משה סג"ל טירנויער שליט"א נכד רביה"ק זי"ע, שלישי החתן ר' יעקב אלימלך קליין הי"ו, רביעי מוה"ר ישעי' יעקב בינער הי"ו דער רבי האט געגעבן די נאמען לבתו הנולד לו למזל טוב, חמישי הרה"ח ר' יודא שטיינמעץ הי"ו פון קרית יואל, ששי הרה"ח ר' צבי זאב בערגער הי"ו מנהל שיעורי תורה, שביעי מוה"ר חנוך דוד שלום וויינגארטן הי"ו, אחרון מוה"ר יקותיאל צבי קליין הי"ו.

פאר מפטיר האט דער רבי געמאכט די מי שברך לחולי ישראל. מפטיר האט עולה געווען הרה"ג ר' משה מאירוביץ שליט"א ר"מ בשיבה מכינה. הגבה הרה"ג ר' יעקב קליין שליט"א מו"א, גלילה מו"ה יוסף פריעדמאן הי"ו.

צו תפילת מוסף איז צוגעגאנגען הרה"ג ר' משה מאירוביץ שליט"א. פתיחה צו אנעים זמירות מוה"ר מנחם מענדל פעלבערבוים הי"ו.

שבת נאכמיטאג איז צוגעגאנגען צו תפילת מנחה מו"ה שמעון זילבער הי"ו פון קרית יואל. די עליות האבן עולה געווען ראשון הרה"ח ר' נתנאל אלטמאן הי"ו פון קרית יואל, שני הב' דוד ברנש"ז הערשקאוויטש ני"ו, שלישי הרה"צ רבי מרדכי אברהם גינזבערג שליט"א חדב"ן, הגבה כ"ק אדמו"ר מיספינקא שליט"א, גלילה מוה"ר יואל בר"ל גוטמאן הי"ו פון קרית יואל.

קידוש ביי סעודה שלישית האט דער רבי מכבד געווען הרה"ג ר' יוסף ישכר בער סג"ל טירנויער שליט"א מנהל

מיטוואך פר' בא

ביינאכט איז רבינו שליט"א ערשינען צום קבלת פנים ביי די חתונה פון החתן יעקב אלימלך קליין ני"ו משב"ק, בן מוה"ר יקותיאל צבי הי"ו, עב"ג בת מוה"ר דוד וויינגארטן הי"ו, אין די זאלן פון בית צירל.

דער רבי האט מסדר געווען די כתובה געוואונטשן לחיים, און אנגעוואונטשן ברכת קדשו פארן חתן מחותנים און זיידע'ס ובני משפחה, מכבד געווען די מחותנים אנצוטון די קיטל, דער רבי האט אנגעטון די גארטל, געלייגט די אש אויפן חתן, געגאנגען באדעקן די כלה, און מסדר קידושין געווען אונטערן חופה.

נאכן חופה האט דער רבי געטאנצן ריקודי קודש מצוה טאנץ לפני הכלה, דערנאך מיטן חתן און מחותנים און זיידע'ס.

דאנערשטאג פר' בא

ביינאכט האט דער רבי מנחם אבל געווען טעלעפאניש ביי הרה"ח הישיש ר' וואלוויש ברוין הי"ו, על פטירת אחותו ע"ה, דער רבי האט מחזק געווען און ווארעם אנגעוואונטשן.

עש"ק פר' בא

אינדערפרי האט דער רבי געדאווענט תפילת שחרית בהיכל ישיבה קטנה אור החיים אין קריתינו הק', נאך וואס די בחורים האבן געפראוועט א לימוד התורה ברציפות פאר עטליכע שעה פון 3:00 פארטאגס.

צום עמוד איז צוגעגאנגען הב' יוסף ארי' סג"ל לאווי ני"ו נכד רבינו שליט"א, נאכן דאווענען האט דער רבי משמיע געווען דברות קודש, ארומרעדנדיג בגדולת קדושת זמן רעוא דרעוין.

שבת קודש פר' בא

פארן זמן הדהל"נ איז דער רבי ערשינען אין ביהמ"ד הגדול, געצינדן די ליכט לע"נ רביה"ק זי"ע, די ליכט ביים עמוד, און די נרות שבת, און דערנאך געזאגט

ישיבה קטנה. דער רבי האט משמיע געווען דברות קודש.

מיט די זמירות זענען מכובד געווארן: הרה"ג ר' אהרן הערש שטעסל שליט"א מנהל בת"ת, הרה"ח ר' יחזקאל סג"ל וואנחאצקער הי"ו, מוה"ר דוד מרדכי בונם לעבאוויטש הי"ו, מוה"ר חנוך דוד שלום ווינגארטן הי"ו.

ברהמ"ז על הכוס האט דער רבי מכבד געווען הרה"ג ר' משה מאירוביץ שליט"א, שיר המעלות הב' ישראל ב"ר משולם פייש קרויס נ"י תלמיד ישיבה גדולה. מיט די שבע ברכות זענען מכובד געווארן: אב"ד ראדאשיץ שליט"א פון קרית יואל, הרה"ג ר' יעקב קליין שליט"א מו"ץ, הרה"ח ר' יודא שטיינמעץ הי"ו פון קר"י, הרה"ח ר' נתנאל אלטמאן הי"ו פון קר"י, הרה"ח ר' לייב גוטמאן הי"ו פון בארא פארק, ברכה אחריטא כ"ק אדמו"ר מ'ספינקא שליט"א.

צו תפילת מעריב איז צוגעגאנגען הרה"ח ר' חיים פנחס צוויבל הי"ו, נאך מעריב האט דער רבי געמאכט קידוש לבנה פארנט פון ביהמ"ד הגדול, דערנאך איז דער ציבור אריבער דעם רבי'ן וואונטשן א גוטן חודש.

די הבדלה האט געהאלטן מו"ה יעקב יצחק יואל ווינגארטן הי"ו פון קרית יואל, הגבהת הכוס צו הבדלה מו"ה יוסף חיים ווינגארטן הי"ו פון קרית יואל.

דערנאך האט דער רבי דערציילט שיחות קודש.

שפעטער האט דער רבי אויפגענומען קבלת קהל לברך ולהתברך בחדר הפרטי בבנין הישיבה.

מצט"ק פר' בא

מוצש"ק איז פארגעקומען א מלוה מלכה מיוחדת ספעציעל פאר תלמידי שיעור ג' ישיבה קטנה דקריתינו הק' בביתו נאוה קודש, וואו עס איז סערווירט געווארן א שיינע סעודה.

דער רבי האט געוואונטשן לחיים, און די בחורים געהאט א געלעגענהייט צו פארציילן א מעשה.

דער רבי האט משמיע געווען דב"ק סיפורי צדיקים, מען האט געזינגן זמירות, און דער רבי האט געטיילט שריים פון די קוגל פאר אלע תלמידים.

שיר המעלות הב' אברהם דוד צבי ב"ר יצחק שמעון אסטרייכער נ"י, בענטשען על הכוס הב' יוסף קדיש ב"ר אברהם שניאור כהן נ"י תלמיד הישיבה.

נאכן בענטשען האט דער רבי געטיילט פאר אלע בחורים כוס של ברכה.

סדר הלימודים

במסגרת החברות שעי' קהילתנו הק'

= פרשת יתרו =

חזרת	דף טו	דף טז	דף טז	דף טז
חזרת	דף טו	דף טז	דף טז	דף טז
דף קמז				
דף קמז				
דף קמז				
דף קמז				
דף קמז				
דף קמז				

בחינה הבאה ביום א' פרשת תצוה
חבורת ה' עמודים - כל פרק ג'
חבורת ה' עמודים - קמו-קה:

תענית שיעורים ליום חורף, תאריך ישיב' ה' א"ר צו ט"ז שבט א' תשפ"א
תענית ליל חורף תשפ"א
516-880-8674 - 718-451-8674
כ"י 41 ח' ט"ז שבט

פרנס

השיעורי תורה על
'קול איחוד' לשבוע זו

נתנדב על ידי

מעפחת זיכער

עיקרי

לעני הרה"ח ר' שלמה יעקב בד
דוב ליה

יארצייט ביום ט"ז שבט

זכות השיעור תורה דרבים יעמוד
לו ולורעו להתברך בכל תפילות
המתקנה בתורה על עולם אמן

- 514.500.8674
- 718.451.8674
- 079.704.0074
- 0.333.015.0715

קולו בקודש מרביה'ק זיע' | דברות ושיחות קודש מרבינו שליט"א | דרשות | שיעורים | חבורות מעמדים | מאורעות | מודעות | שמחות | אינטערוויס | מזון הנפש | עזר לתושבים מעמבער אפטיילונג | ווארע וואקדש | קהילות ומוסדות | פרנסה ביחד | ועוד

די לעצטע געלעגנהייט אריינצושיקן בריוון, מודעות, און מזל טוב'ס פארן גליון איז: **מיטוואך 12:00 מיטאג**

איחוד תלמידי חסידים טאהש

פילצאליגע פראיעקט צו פאראייניגן און סערווירן אנשי שלומינו

P: 718.451.8674 EXT.80 | F: 845.610.8674
11 Van Buren Dr. #205 Monroe N.Y. 10950